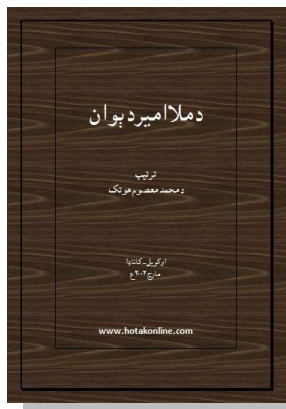


دملا امیرد پوان



ترتیب
دمحمد معصوم هوتک

اوکویل-کاناډا

مارچ ۲۰۰۲ ع

Ketabton.com

www.hotakonline.com

دملا امير او دېوان يې

دملا امير د دېوان دغه نسخه ، چي ماد چاپ له پاره تياره كړه ، ماته د ۱۳۲۵ ش كال په سر كي په كندهار كي لاس ته راغله او تركتولو وروسته يې راته څرگنده سوه چي دانسخه دارواښاد حاجي دوست محمد بړېڅ له كتب خانې راوتلې وه^۱. حاجي صاحب مرحوم پخپل قلم ځای ځای د شاعر نوم دنوموړي خطي نسخې پرڅنډو كښلې و^۲.

دملا امير دېوان د حجم له مخي وړوکی دېوان دئ او (۸۰) غزلي او نظمونه لري خود الفبي دټولو پټيو غزلي پكښې سته. دپای پاني يې د (ياء) ردیف ته رسېدلي دي خو څوپاني يې كڼو دي. مادانسخه تر موندلو څو مياشتي وروسته د زېري په جريده (د ۱۳۲۵ ش كال ۹ - ۱۰ گڼه) كي معرفي كړه او دهغي ليكني لنډيز دلته مكرر را نقلوم:

^۱ حاجي دوست محمد بړېڅ د سراج الملت والدين امير حبيب الله خان د پاچهۍ په دوهم كال (۱۲۸۲ ش) په كندهار كي زېږېدلی او د ظاهري شاه د پاچهۍ په شپږ دېرشم كال (۱۳۴۸ ش) په كندهار كي وفات او پخپله پلرنۍ هديره كي ښخ دئ. پلاريي قيام الدين خان او نيکه يې محمد يوسف اخوندزاده نومېدی. د حاجي دوست محمد بړېڅ پېشه سوداگري وه او د څور لسمي هجري شمسي پېړۍ په دېرشمو كلونو كي يې د كندهار د شاه بازار په ختيځه راسه كي د پوښلي چارو شمال ته د خارجي بوټو نولورنځۍ درلود. حاجي صاحب په پښتو ژبه د نثر په برخه كي قلم چلاوه او يوه غني كتابخانه يې درلوده چي د پښتو وپارسي و عربي ژبو خطي نوادريې پكښې خوندي كړي وو. دده كتابتون په كندهار كي دارواښاد محمد حليم سليبي (۱۳۸۴ ش مړ) تركتابتون وروسته د خطي نسخود كيفيت او كميت له دركه مشهوره كتابخانه وه. د بايزيدروښان نوې موندل سوې رساله ، چي د علم درسا لي په نامه په ۱۳۲۴ ش كال دارواښاد سرمحقق دوست شينواري په سريزه او سمون په كابل كي خپره سوه ، د حاجي دوست محمد بړېڅ له كتابتون څخه راوتلي وه. د حاجي دوست محمد بړېڅ زوی نور احمد بړېڅ هم د پښتو ژبي ليكوال او د طلوع افغان اخبار پر كاره قلمي همكارو. نور احمد بړېڅ په ځواني كي مړ سو (دی بايدله ارواښاد پوهاند ډاکټور نور احمد بړېڅ سره مغالطه نه سي).

^۲ زه (هوتک) دنوموړي ليک دده د کتابتون دنورونسخود کتلوله خاطر په پېژنم اوزما په کتابتون كي د حاجي دوست محمد بړېڅ په قلم داخوند دروېزه دمخزن الاسلام ځيني برخي سته چي د خپل کتابتون د يوې نسخي اود ارواښاد سليبي د کتابتون دکومي نسخي تر مقابله کولو وروسته يې ياد اښت کړي دي. د حاجي صاحب مرحوم ليک په نسبتاً ښکلو خطونو كي را تلي سي.

د ملا امیر دیوان

ملا امیر د خور لسمي هجري قمري پېړۍ په سرکي په کندهارکي يوله هغو شاعرانو څخه و ، چي مردف دېوان يې درلود او شعرونه يې دخلکو خولته لوېدلي وو . هسي خوپه پښتنو شاعرانو کي مـورـد (امير) او (امير محمد) په نامه څوتنه پېژنو ، خوپياوړي محقق پوهاند عبد الشکور رشاد د پښتانه شعراء په درېم ټوک (۸۲۷ مخ) کي د امير په نامه يو شاعر معرفي کړی دی ، چي زموږ تـريـبـحـث لاندې ملا امير سره يې ځيني گډ وجوهات سته . دی ليکي : " امير په خټه پوپلزی و ، د کندهار د تلوکان^۳ په کلي اوسېده دده د پښتو مردف دېوان شته او د پارسو او عربي دېوانونو د لرلو په باب يې هم خبري کيږي دده ژوند د ۱۲۹۱ هـ ق کال^۴ په حدودو کي ټاکلای شو او عمر يې تر ۹۵ کالو پوري رسېدلی دی . له دېوانه څخه يې معلومېږي ، چي د ژوند وروستي کلونه يې په گرش (هيلمند) کښي تير کړي دي . "

ددغي ليکني په استناد د ((فرهنگ زبان و ادبيات پښتو)) محترم مولف هم دده يادونه کړې ده . په پښتانه شعراء کي د امير د کلام د (ی) ردیف څلور پښتو بيتونه خوندي دي . زه په غوڅه توگه حکم نه سم کولای ، چي (امير) او (ملا امير) به يوسړی وي . د (امير) په باب خو لوی محقق پوهاند رشاد ليکي ، چي ظريفه او شوخه طبعه يې درلوده . د ملا امير په دېوان کي ماد ظرافت او شوخی صريحه نمونه ونه موندله . خو د عصر او وخت نژدېوالي اود اوږده عمر تېرول او د ملا امير په

^۳ تلوکان د کندهار د پنجوايي ولسوالۍ مربوط کلی دی ، چي د کندهار ښار لويديځ لور ته پروت دی .
شاوخوا يې دانگور و باغونه دي . د پښتو او فارسي ژبي شاعر او د تاليفاتو څښتن ساگزۍ ملا حسن اخوند (۱۳۴۵ - ۱۳۷۷ هـ ق) د همدغه تلوکان دی . فارسي دېوان يې چاپ سوی دی . زما (هوتک) سره يې يوه ښکلې قلمي نسخه سته ، چي د هرات د نائب الحکومه سعد الدين خان د زوی عبدالعلي خان (خان آغا ؟) په پرمابښت د ((محمد رحيم الکوزي قندهاری الاصل ساکن هرات)) په قلم ليکل سوی دی .
^۴ دغه کال په پښتانه شعراء کي ۱۳۹۱ هـ ق راغلی دی ، چي چاپي غلطی ده . دغه غلطی زما په پورتني مقاله کي ، چي په (زيري) جريده کي خپره سوې ده ، بياتکړاړ سوې ده . د مقالې تر چاپ وروسته ما افاضل استاد په دې باب خبري هم وکړې او ما وعده ورکړه ، چي دغه غلطی به يو وخت سموم . دادئ اوس اووه ويشتمه د مارچ ۲۰۰۶ ع) مي خپله ژمنه پوره کړه .

دملا اميرديوان

دېوان کي د (نهرسراج ويالې) يادونه⁵ (۱) بيا هغه وجوهات دي، چي ددوی ترمنځ شريک دي. د اوسنيو ماخذونو، روايتو او دېوان څخه دا فيصله گرانه ده، چي ((امير)) او ((ملا امير)) به يوشاعروي. په هر صورت زه اوس د ((ملا امير)) په نامه د موجوده دېوان له مخي تاسي ته درېېژنم او دېوان يې درته معرفي کوم. نوره څېړنه به راتلونکي ته پرېږدو. گوندي داسي مواد لاس ته راسي، چي ددې موضوع له سپينېدو سره مرسته وکړي.

زما د کتابتون په خطي نسخو کي د ملا اميرديوان سته، چي نوم يې ((مخبر العشق جديدي)) پرايښی دی. ديوان مردف اودپای له خوانيمگړی دی. دوروستی پاني رکاب يې (خما مقصود) ليکلی دی، چي دا کلمات دراتلونکي مخ د لومړي بيت شروع ده. نسخه پر عادي کاغذ په توره سپاهي ليکل سوي ده او دې پر بې سليقي او بېسواده کاتب کار معلومېږي. څرنگه، چي دېوان نيمگړی دی، دکاتب نوم او د ليکلو کال يې نسته. د دېوان پر څنډو څوځايه ۱۳۲۷ او يوځای ۱۳۲۸ کښل سوي دي. نه پوهېږم، چي دابه د ليکلو کال يا کلونه وي که يا؟ د دېوان ټولي غزلي اتياوو ته رسيږي او د (ی) رديف هغه څلوربيته، چي د پښتانه شعراء په دريم ټوک (۸۲۷ مخ) کي خوندي دي، د لته نسته. که (امير) او (ملا امير) يوشاعروي، نوښايي دغه بيتونه به په هغو پانوکي وي، چي ضايع سوي دي. د دېوان پيل داسي دی:

له بسم الله وروسته. هذا کتاب مخبر العشق جديدي.

نن مشغول سه په الحمد و په ثنا په دهان کښي دي چلېږي ژبه ستا

⁵ د نهرسراج د ويالې يادونه زه پردې خبره دليل بولم، چي ملا امير په هيلمند کي هم استوگنه کړې ده او احتمالا په ((گرش)) کي.

د ملا امیر دیوان

هر بنده لــــره لازم ثنا گويي ده په قرآن کښي بيان کړي پاک مولا

++++

له دېوان څخه يې مادده د ژوند په باب زيات مشخص ټکي ونه موندل.
دامير حبيب الله (۱۳۱۹ - ۱۳۳۷ هـ ق) يادونه يې خوځايه کړې ده:

د سراج المله والدين بنـــــــه د بده ده
ملا امير دده دوعاگوۍ^۶ نه دفرنگ يم

او يا:

د پردي عـــــــمرد امير حبيب الله وي
تر سايه لاندي ناست امتيان ستا محمده
تل مشغول د قندهار پـــــــه آبادي ده
اوس مشغول په نهر سراج نهرا علی محمده
نهر سراج به خدای معمور که وخت نژدې دی
ملا امير فقير دوعاگوۍ ده هر صبا محمده

د نهر سراج واله (ويا له) په ۱۳۲۵ هـ ق کال دهيلمند له رود څخه افتتاح
سوه^۷

د دېوان د (ب) ردیف ديوي غزلي مقطع داسي ده:

ديارلس صدۍ هــــم شپږ ويشت کاله
ووتېر شوي ملا امير بيان کوي له هره باب

^۶ ((دوعاگوۍ)) بايد دوي څپې ولوستل سي.

^۷ حبيبي - عبدالحي پوهاند - د افغانستان تاريخي پېښليک - ۲۲۲ مخ

دملا امیر دیوان

دیارلس سوه شپړویشته ه ق کال دامیر حبیب الله دپاچهۍ اووم کال
دئ. له دې ټولو خبروڅخه څرگندېږي، چي دامیر حبیب الله دپاچهۍ
دوران دملا امیر د شاعرۍ د اوج زمانه ده. په دغه وخت کي دی سپین
ږیری دئ ځکه وایي:

ملا امیر په سپینه ږیره تل ژړا کړي
راشه زما پر غریبۍ وکړه پوښتنه

++++

اشعار یې دده پر علم او پوهي باندي شاهدي ورکوي. دتصوف خوا یې
درنه ده. اخلاقي شعرونه هم لري. له اشعارو څخه یې معلومیږي، چي
ملا امیر په سلوک کي دنقشبندیه طریقي پیرو دئ. دسلوک اوسیر
پړاوونه داسي بیانوي:

دوحدت له باغه درخته رابنکاره شوه
نه یې مثل پــــه زمین لکه نشتر و

.....

دتوحید ترسوزن ووزه که یکتا یې
که دوتا یې ځان یکتا کړه یک بشر

.....

محبت دخدای نــــهال پر خپل زړگي کړه
او بـــــــوه یې په چشمه د شریعت
اســــم ذات د زړه صیقل د سالکانو
تصفیه د زړه راځي پـــــــه طریقت
بیابه کشف و کرامات درته حاصل شي
پوشیده لــــره دا حال د حقیقت
معرفت مي شناخت دخدای پر خپل طاقت ده

دملا اميرديوان

((ملا امير)) تعريف کـــوي دمعرفت

په دېوان کي يې يوه تقريبا بشپړه فارسي غزله او خوشير وشکر
بيټونه سته. فارسي شعريې د ټيټي سويې شعردئ او خوندورنه دئ.*

+++++

+

دادهغي ليکني لنډيزو ، چي ماشل کاله وړاندي دکابل په زېري جريده
کي خپره کړې وه⁸ . تردې وروسته مي د دېوان قلمي نسخه د چاپ له
پاره تياره کړه. اود تيارسوي متن يوه برخه مي (د ق تر رديفه) پخپل
خط په يوه جلا کتاب کي پاکنويسه کړه اونور کار له گران هيواد څخه
دراوتلوله اسيته نيمگورپاته سو . دامتني او خطي اصل يې له هيواده
راته زمامورکراچي ته راوړساوه اومايياله خانه سره کاناډاته
راوړ(۱۹۹۲ع) . سړکال مي دکاغذوله منځه دامتني راوايست له سره
مي وکوت او کمپيوټري چاري مي يې بشپړي کړې اود خپلو هغو ليکنو
په تاخچه کي به يې کښېږدم ، چي زماناچاپ اثار د چاپ په انتظار
پکښې پراته دي.

دنوي کتني په ترڅ مي لازمه وبلل داخوتيکي نورهم پر خپله پخوانۍ
ليکنه باندي ورزيات کړم:

ملا اميردمتوسطي درجې ملا ، دټيټي سويې شاعر ، دلورجوش و
خروش مخلص سالک دئ اوپه سلوک کي دنقشبنديه طريقې لاروی
دئ. دېوان يې له يو څو غزلو پرته نور ټول د سيراو سلوک مسئلوته وقف
کړئ دئ اود تصوف غامض او پېچلي موضوعات يې په ډېر ساده

⁸ دنوموړي مقالې بشپړ متن زما د ناچاپه اثر "کچکول" په لومړي ټوک ۲۲ مخ کي خوندي دئ.

دملا امیردیوان

شعري بيان کړي دي. دده شعرله لويه سره هم فوق العاده ساده اوله هنري مزيتته خالي دئ اوفني کمزوری، قافيوي نیمګړتياوي اود وزن ناهماهنګی. بې دلوستونکي مخي ته ډېري راځي، خودتصوفي اړخ زیاتوب بې دشعري قابلیت د نه وړتیا له امله دشعر خوند ورنګ نور هم ورپیکه کړئ دئ. ده ته خپل شعرکله کله دومره لوړ ښکاره سوی دئ چي وایي "پخته کار سالک" به بې بیان پوهېږي (د "ن" ردیف) خو حقیقت دادئ چي دده په شعري مفاهیم بیخي په ساده پیرایه کي بیان سوي دي. شاعرتنه دسیروسلوک او طریقت پرورشوباندي ځان "بالغ" ښکاري اود "دستار" ترلومته لري (د "ع" ردیف) خو ځای ځای بیا پخپله ورته ځان "نا قابل" ایسي (د "ف" ردیف). شاعر دسلوک دلاري خطرات هم له پامه نه دي اچولي اود آیات وحديث په استشهاد وایي چي په طریقت تربل هر مسلک د "ملحدی" خطر ډېره ده (د "ه" ردیف). دی د خطر ځای هم دخپلي تجربې او پوهي له مخي نویو سالکانوته وربښي (د "ن" ردیف).

شاعر غواړي دځينو کلماتو په راوړلوسره خپله تواضع اوانکسار تمثیل کړي اود ځان له پاره د (کمینه، دون همته...) کلمات کاروي خو ددغو کلماتو مروجي معناوي د عجزو انکسار ښکارندويي نه کوي، بلکي استعمال بې دلاسه لاد شخصیت د درناوی پله سپکوي.

دملا امیر په دېوان کي دیولټاریخي پېښو یادونه سوې ده چي مایې دلومړي وار معرفی. په لیکنه کي مثالونه راوړي دي اوتاسي بې یوه برخه وړاندي ولوستل (دسراج الملت والدين امیر حبیب الله خان، دکندهار دنايب الحکومه یادونه اودنهرسراج دویالي د کیندلوکار). ددې پر څنګ دی وطن ته دروسانودراتګ خبرداری اودهغوپه مقابل

دملا اميرديوان

کي دغزا او جهاد هڅونه کوي (د * و * ردیف) چي مادهمدي متن په
(۶۱) مخ (۱) حاشیه کي تبصره پرکړې ده.

دملا امير شعري ژبه په عمومياتو کي دلويديځي لهجې ځانگړتياوي
لري او په خصوصياتو کي بيا د هيلمند او روزگان د شاوخوا پښتنو ژبه
تمشيلوي. دی ځای ځای د شعري اړتيا له اسبته د کلماتو وروستي
حرکتونه غورځوي او نعمتونه د نعمتون په شکل کارې.

داوه هغه ټکي چي يادونه به يې دملا امير د شعريه پوهېدلو کي مرسته
وکړي.

محمد معصوم هوتک

اوکویل - کاناډا

۲۷ مارچ ۲۰۰۲ع

دملااميرديوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نن مشغول شه په ————— الحمد وپه ثنا
 په ده ————— ان کښي دي چلېږي ژبه ستا
 ه ————— ربه لازم ثناگويي ده
 په ق ————— ران کښي بيان کړي پاک مولا
 صد درود و د صد ————— لاله دي انعام وي
 له ما خ ————— واره امتي پر خپل پېشوا
 هم پر آل هم ————— پر اصحابو دده باندې
 هم پ ————— رواړه گذشته و و انبيا
 که ظاهر ————— رباطن الف شوې مردانه يې
 په لباس د (ج) په پټ شي س ————— رتپا⁹
 که د (ز) نسبت دي و ک ————— و خپل نفس ته
 پردغه ————— تقصير همېش ک ————— وه ژړا
 ښه محکمه پيال ————— نوش د قناعت کړه
 بې صبري ده بد بختي ل ————— وويه بلا
 شفقت د فقير و ع ————— ظ و نصيحت دی
 زياتي نه ل ————— ري قدرت د ضرب پر چا
 را ش ————— و نيسه محکم دربار محکمه¹⁰
 خان ورگ ————— کړه په مجلس دا وليا
 هر گناه ل ————— ره زنگونه پر زرگي دي
 آينه د زړه ل ————— ه زنگه کړه صفا
 که صادق يې ————— کي بڼي يک جهتي کړه
 د توحيد پر لار ت ————— لای نه شي دو بين بيا

⁹ سرتپا = سرتپا

¹⁰ دانيم بيتي کټ مټ وليکل سو

د ملا امیر دیوان

گمراهان د زمانې تر حساب تېر دي
(ملا امیر) کناره شه له هر چا

که ساقی راکه جامونه دکـــوثریا
په کارنه لـــرم دنیاو سیم و زریا
هست می ستا په هست موقوف ده فضل و کړې
پر خپل هست باندي دهست و کـــره نظریا
په نظر دکامـــلانومی منظور کړې
معتکف دي د درباریـــم هم د دریا
ممکنات چي رب پیدا کـــره په قدرت خپل
دا هـــمه دي نښاني دیغمبریا
هیڅ د حسن سیال (بې) نشته په دنیا کښي
سیالي نه که ستا لـــه رنگه شمس قمریا
چي پیدا یې ستا لـــه رویه کل اشیا کړه
پاک الله پرتا عاشق ، تي¹¹ کړې اظهريا
و دیدن ته دي محتاج شـــاه و گدای دي
که روزي مي ستا دیدن شي پـــه محشریا
زه چي مست وړندان لـــه د زمانې یم
ډېر مستان رندان لـــه دي ستا د دریا
عشق دي هسي سرگردان کړم په عالم کښي
نه پوهېږم پـــه خپل نفـــع و ضرریا
بې صبري مي شوه غالبه ستا پـــه عشق کښي
قناعت پیاله که را کـــرې پقدریا
دهجران په اورمي لـــه سیخه صنمه
(ملا امیر) که مـــفرح کړې په نظریا

¹¹ تي = ته یې

دملا اميرديوان

صدقـه شه صدقـه شه دل و جان زما
تـرديدن و تـرديدن دخيل جانان زما
يـوديدن و عاشقـانـولـره بس ده
همبـشه دوى ثنا خـوان دي دـخوبان زما
منتـظـر و رتـه و لاږ دي بې اختياره
كـه مـعـمـور شي په ديدن دگل ريحان زما
نـه لـه سـترگـو غاښـېږي نه په سترگو برابرده
لار د عقل نشته چي څرگنده شي سبحان زما¹²
هـيـڅ تـعـلـيـم و عاشقـانـو و تـه نه شي
دواړه كـو نه دي پرې ايښي پر جانان زما
شـا بـس شـا بـس د عـاشق پـر هـمـت باندي
چي يـك بـيـن شـو يـك جـهـتـه پـر مـيـدان زما
(ملا امير) غريب دويين دئ تې¹³ يكيين كړه
ر ب كـرـيـم دـه هـم رـحـيـم دـه هـم رـحـمـان زما

چي طالب شـوم د مـطـلـوب
په كـال سـلب شـوم مـسـلـوب
هـسـي رنـځ را بـانـدي را غـي
په مـثـال لـكـه اـيـوب
د عـشـق د ارنـگ سـخـتـه زورده
بې بـصـر كـي¹⁴ عـشـق يـعـقـوب
كـه مـعـشـوق هـر خـو جـفـا كـړي

¹² ددې بيت څپې د غزلي دنورو بيتودڅپو پر پرته زياتي دي.

¹³ تې = ته بې

¹⁴ كـي = كړئ

دملا اميرديوان

وعاشق ته وي مرغوب
عاشقان چي هميشه ژاري
بهماران دي په مقلوب
له دي رنځه به روغ نه شي
ببي ديداره د محبوب
د عشق هسي غالب كار ده
خوار عاشق كاندي مغلوب
پخته كار عاشق هغه ده
چي خپل عشق كاندي محبوب
كه مخلوق تي عشق ظاهر شي
بڼه يې نه بولي كټب
ربه عشق مي پوښيده كړي
هم پر شرق هم پر غروب
له نقصانه عشق نگاه كړه
نفس حاضره پر شمال هم پر جنوب¹⁵
ملا امير غريب بيان كوي له عشقه
په مثال لكه مرغه اخلي حبوب¹⁶

له كامله پيال له نوش كه په شتاب
پرهېزي شه له گنا كه اجتناب
خپل باطن كړه پاكيزه له هره خېشه
خان لايق كړه چي منظور شي دا حباب
بعضي خلگ په ظاهر ډېر آراسته وي
په باطن كي خباثت وي بي حساب

¹⁵ دانيم بيتي څلور څپي زيات دي

¹⁶ حبوب = داني . جمع يې حبوبات دي

دملا اميرديوان

بعضي خلگ په باطن سم آراسته وي
 په شريعت¹⁷ وي هم ملامت هم په کتاب
 دغه دواړه نقصاني په آخرت وي
 چي حاضر شي په ميدان د سوال جواب
 بختور ده چي ظاهر باطن (بي) دواړه¹⁸
 برابر د شريعت شوه د وهاب
 راشه ټينگ پر شريعت شه که دانا بي
 په شريعت به مفتوح شي د جنت باب
 که خراغ د شريعت خدای په لاس درکړي
 وښه نور ته بي عاجز ماه و آفتاب
 هغه څوک چي ردوي حکم د شرع
 خلاص به نه شي د دوزخ د سخت عذاب
 پټ پنهان له خپله خدایه مشغولا کړه
 د صديق د سيني بوی تئ¹⁹ د کباب
 کاملان مي غوصان د عشق د بحر دي
 ځان جهان وځني هېر غرق په درياب
 پيروي د کامل وکړه که صادق يې
 زموږ په لاس ده د قرآن محکم تناب
 ديارلس صدي شپږو بشت کاله وو تېر شوي
 ملا امير بيان کوي له هره باب

که وصال د جانان غـواړي په قيامت
 په اخلاص وپـه تصديق وکړه طاعت

¹⁷ شريعت دلته د عوامو په شان دوه څپه بيز بايد ولوستل سي.

¹⁸ اصل: هغه بختور ده چي ظاهر باطن دواړه

¹⁹ تئ = تلئ

دملا امیردیوان

په مجلس د دلبران سوبه ورگډه شي
 که دې ترک کړد د ننیاز بې وزبنت
 بې بــقاده داد نـیـا هیڅ باور نشته
 پــه مثال لکه تېز باد ځي پــه سرعت
 پــه دنیا پسي هـلاکـه زمانه ده
 ابلیس کاندې حـرـص غالب تر قناعت
 دانایان مي دي مشغـول د یار په مینه
 پروانه که د دنیا پـه زیان کثرت
 اولیاء خـدای نازولي پــه دوه کونه
 ښه دیدار به ور عطا کړي هم جنت
 توکل مو پر خپل خـدای زموږ مومنانو
 بې لـه خـدایه تکیه نشته دراحت
 ښه تـقوا و همت خوی د مسلمان ده
 د شیطان تابـعـان ډک پــه خباثت
 امان را کـړي د ابلیس د بده خوښه
 دده خـووی ده گـمراهي بل فضیحت
 مقصود ټینګ کـړه سوا پر پرده²⁰
 رضا جوۍ شه د ښه خـدای هم د حضرت
 محبت د خدای نـهـال پر خپل زړه کړه
 اوبـوه بې پــه چشمه د شریعت
 اسم ذات د زړه صیقل د سـالکانو
 تصفیه د زړه راځي پــه طـریقت
 بیا به کشف و کـرامات درته حاصل شي

²⁰ د انیم بیټی څلور څپې کم دي.

سوا = ماسوا. او ماسوا د خدای تعالی له ذات پرته نور موجودات او مخلوقاتو ته وايي (غیاث)

دملا اميرديوان

پوشيده لــــره دا حــــال د حقيقت
تــــر عرش پــــورته دي اويازره حجاب
داخل كېږي عا ر فــــان بلند همت
معرفت مي شناخت د خداى پر خپل طاقت ده
(ملا امير) تعريف كــــوي د معرفت

خوار عاشقه معشوق گوره كه لري استقامت
نن دي وار دئ كه پوهېږي د قرآن په تلاوت
عوام خلق دي مجلس د علما و فقرا كړي²¹
له تاثيرې²² پيدا كېږي تــــوانگري و قناعت
كه راه روږي ســــم پر لار د شريعت شه
رهروي بي شريعته دئ سالک له²³ قباحت
ملحدان په زمانه كي هسي ډېر دي
هيڅ خبر په شرع نه وي نه په ترك د جماعت
موحدان مي مستقيم همېش پر جماعت وي
له ښه خدايه وي ترسان هم له عذاب د قيامت
په لباس د حلم پټ شه سر تر پايه
د حلم لباس دئ هر مومن له مرتبه د شرافت
حلم خوى د انبيا و اوليا دئ كه خبر يې
قه ر غصب خوى د شيطان دئ نه دئ خوى د ولايت
غافلان د ياره ذكره، نقصاني په دواړو كونو
عاشقان صفت گويان د دلبرانو په دنيا هم آخرت
كه تر عرش و كرسي لويه دي سينه شوه

²¹ اصل: عوام خلق دي مجلس د علما و فقرا كړي په هردم.

او تر لاندې بيا ورته كښلي دي: د عالم مجلس كوه كه ته دانا يې

²² له تاثيرې = له تاثيره يې

²³ سالک له = سالک لره

دملا اميرديوان

سوا الله به هسي غرق سې لکه فرعون هم جاهت²⁴
 (ملا اميره) پر عمل هيڅ تکيه مه کړه فضل غواړه
 دغه لوی فضل عظيم دئ چي يې درکړ هدايت

د خوبانو سردار تئ²⁵ پاس پر اسمان خوت
 تېر تر عرش و تر کړسي پر څښتن گران خوت
 چي مشغوله پسه صلوت طيبات شو
 هرگفتن يې درمرجان تر بنه دهان خوت
 د امت غم يې زرغون پر پاک زرگي و
 هېر يې نه و چي دربار ته د سبحان خوت
 پر دربار د حق تعالی يې قدر ډېر دئ
 وربخښلي يې امت ناز يې چلان خوت
 گفتگوي د گوي مگوي يې سره و کړ
 گوي بيان د شريعت دين يې روښان خوت
 د مگوي خبري پتي له هر چا دي
 پاک حبيب رب منع کړئ ډېر يې زيان خوت
 طی شوه نه فلک اتلس کاله يوه شپه وه
 بې مثاله بنه مجلس د دوی تر ميان خوت
 پنځه فرض لــمونځونه شب و روز شول
 که چا ترک کړه آخرت لري²⁶ تاوان خوت
 پنځه فرض²⁷ چي ادا پسه جماعت شي
 خدای رسول به شي راضي دی په ښکاک خوت
 مومنانو امر ونهی ټول پر ځای کړئ

²⁴ جاهت:

²⁵ تئ = تلئ (دکندهار کړدود)

²⁶ لرې = لره يې ، ته يې

²⁷ فرض کلمه دلته دوي څپې بايد ولوستل سي .

دملا اميرديوان

نصیحت د (ملا امیر) پـــردل و جان خوت

زموږ و تا ته دی سوالونه یا مغیث²⁸
 له تا غواړو ډک جامونه یا مغیث
 حاجتمند درتـــه ولاړ دي بې شماره
 فریاد رس یې، له تا غواړي حاجتونه یا مغیث
 حاجت زما ده ستا رضا پـــه دواړو کونو
 د رضا دي طلبگار یـــم په عمرو نه یا مغیث
 هیڅ مقصود مې په ظاهـــر باطن بل نشته
 ستا رضا ما خلاصوي له هر غمونه یا مغیث
 ربه قطع انتظار د خـــوار عاشق کـــړې
 رحم و کړه دیدار و کړه ته پر و کړه کرمونه یا مغیث
 هر عـــاشق چي وي صادق په محبت کښي
 تر چشمانو یې خو ناب وهي موجونه یا مغیث
 و خپل یار ته سل نظره د عاشق وي په هر دم
 یو نظریې ستا دوا دئ د زخمونه یا مغیث
 رد، قبول دواړه مـــوقوف ستا په رضا دي
 و بنده ته څه معلوم دي ستا حکمونه یا مغیث
 مومنان مې مقبولین په دوه جهان کښي
 د تقوی توکل ډېر دي اجر تـــونه یا مغیث
 ښه خلعت خدای د ایمان و موږ (ته) را کړئ
 موږ پر دا خلعت همېش کړو شکر تونه یا مغیث
 پاک قرآن دي راستولئ لـــوی انعام ده
 پکښي ډېر د حل حرمت دي بیانونه یا مغیث
 زموږ ایمان پر پاک الله هم پر قرآن هم پر رسول ده

²⁸ مغیث (دیمیم په پښت) فریاد رس، هغه ذات چي فریاد ورته کېږي

د ملا امیر دیوان

د (ملا امیر) پر زړه ډېر د عشق داغونه یا مغیث

په کـــوڅه کي دي ولاړ دي رقيبان کج
همېشه راتـــه قـــهر يري غمازان کج
جنگ جـدل مي له خپل نفسه شب و روز ده
بل پـــر څنگ راته ولاړ ابليس شيطان کج
په خپل فضل دي اسباب د جـــهاد راکړ
په اسم ذات ســـره و هممه کافران کج
د مومن زړه مي تـــر عرش عظيم لوی ده
اته برجـــه پر ولاړ د بنمن حيران کج
روح بادشاه عـــقل وزير ده که يې گوري
نفس شيطان ورتـــه ولاړ دي پر ميدان کج
بنه تقوی و همت و کـــړه مدت ورکړه
اته برجـــه کـــړه محکمه له نقصان کج
بيغمي هيڅ پـــه کار نه ده د د بنمن دار له²⁹
د جـــرس په شان بيدار شه هم نالان کج
که غافـــل شوې له طاعته له اذکاره
و بېر بړه لـــه دوزخه لـــه نيران کج
محکمي دا اته برجـــه په طاعت وي
د غافـــل روح (مي) بندي ده د شيطان کج
سنگـــدلان چي بې ديني که سبب دا ده
د معصيت په رنگ يې رنگ ده دل و جان کج
هغه څوک چي توبه گار شي زړه يې پاک شي
رب غفور ده هـــم رحيم ده پر عصيان کج
هر مومن چي توبه گار د ما مضي³⁰ شي

²⁹ له = لره

دملا اميرديوان

له آينده و ځان ساتي له هرزيان کج
اول ځان ته نصيحت کړم بيا و بل ته
(ملا امير) بيان وکړ³¹ د هرر تاوان کج

عاشقان سينه سوزان غواړي قدح
و دربار ته دي ولاړنalan گريان غواړي قدح³²
هر عاشق چي دهجران تر مقام تېر شي
گويانو شو پيدا، وایم نشر³³
بې صبري راڅخه هېر صبر سکون کړ
اوس له ډېري تلوسې شوم سينه شرح
په باطن کي درياب په جوش خروش ده
پټ پنهان³⁴ يم پکښې غرق زه يم فرح
خامکاران دي زيانکاران تر هغه وخته
چي تمیز ورمعلومېږي دنيکی هم دا قبح
چي آهن رنگه جوش ونه که په اور کښي
يوه کيلي کله جوړېږي چي به قلف شي په افتح
که د عشق په اور کښي نفس سوخته پخته کړي
د زړه نوره دي شي پورته کل زمين کاندې اوضح
شریعت درسول باغ زه يې باغبان يم
(ملا امير) بې ډنگوي هم په ضمني هم په صرح

د فراق زهرمي نوش کړي زړه خوله تلخ

³⁰ ماضي: تېرسوی وخت

³¹ وکړ - وکړئ

³² دا غزل ډېري قافيوي نيمگړتياوي لري.

³³ نشر يوراز نظم دئ، چي دهلک د زېږېدلو پړوخت دخوشالي په خاطر په ډله ييزه توگه ويل کېدئ.

³⁴ اصل: پټ پنهم؟

دملا اميرديوان

زمـامـزاج شـو هـفته يـي لـکـه دـبـلـخ³⁵
 ستا وصال زمـاد واد هـر مرض دـه
 پـه کار نه لـرم دوا دهند او جـلـخ³⁶
 دو وصال کوخه دې کوخه دي خلاصه جانانه
 رقيبـان پـه مـخـه راغلل لکه ملخ
 اوس حيران يـم چي پـر کمه به تـبر بـرم
 لار به خلاصه پـه غـره شي که پـه سـلـخ³⁷
 هـسي گـرم دـه بازارد عـاشقـانو
 سـو ربه نه شي دسيـاه بند په يـخ کـلـخ³⁸
 و عـاشق تـه يـي ژړا پـه برخه ورکړه
 تل بـه ژاړي چي پـه زړه يـي خنجر خرڅ
 هر گـياه مـي پـه باران خوشحالي کاندې
 (ملا امير) ده ډېر خوشحال په برف پـرخ³⁹

مـو رو پـلار و تـه هـيڅ مـه و وایه پوچ
 مـر تـبه بـه دـي کـمـتره سـي تـرمـچ
 پاک سبـحـان يـي بـيان کـړی په قرآن کـنـبي
 د وـالـد يـنـودئ حق ډېر و باسـه غـچ
 بـيـامـي حق داسـتـا زانـوده بـي شـماره
 نـبـه مـحـکم يـي تـينـگـوه لکه سپين گچ
 بـيا حـقـونه پـر هـر چا د عـلـما و

³⁵ وايي د بلخ هوا يوه هفته سره بله توده وي. دلته دغه ټکي ته ضمني اشاره ده.

³⁶ په اصل کې (جلخ) ته کښلي دي: نام وطن است

³⁷ غره د مياشتي لومړۍ ورځې ته او سلخ د مياشتي وروستۍ ورځې ته وايي.

³⁸ په اصل کې (کلخ) ته کښلي دي: سردۍ سخت

³⁹ اصل: فرخ. خوځنگ ته يې بيا ورته کښلي دي: فرخ شبنم راگويند. شبنم ته خوپه پښتورپڅه وايي اولدته يې دشعري ضرورت له امله (پرخ) ليکلی دی.

د ملا امیر دیوان

د نبي مـــــيراث يې وړې دى پـــــه پچ
يو مومن پـــــربل مومن لـــــري حقونه
بڼه محبت سره کـــــوئ شيطان که تچ⁴⁰
له کفارو بـــــه همېش منازعـــــه کړو
له کفارو ســـــره دى زمـــــوړد دين غچ
که خپل شېخ که د بل شېخ ته دست بوسي کړې
تاله فيض و برکت لاس يې کـــــره مچ
تر کـــــوه خپلـــــه رضا د بل د پاره
د مومن وزړه تـــــه گـــــوره نه يې لچ
(ملا امير) فقير که هـــــر خو نصيحت کړې
د انايان خداى پـــــو هو لي د جاهلوه خوله وچ

که مـــــرگى در لـــــره راغى ژوندون هيڅ
که وصال در لـــــره راغى بېلتون هيڅ
د انايان پـــــه قيل وقال ډېر خوشحالېږي
و جاهل ته قيل و قال مرگ ژوندون هيڅ
که طاعت دې پـــــه مثال ريگ بيا بان شي
په ريا بـــــه شي برهم لکه گلون هيڅ
ځان صدف رنگه صفا کړه پـــــه درياب کښي
بې دريا به سنگ کلوخ هم سفالون⁴¹ هيڅ
در قيمت دى پيدا کـــــړى پـــــه خپل صبر
بې قېمته پيسې ډېرې د ميسون⁴² هيڅ

⁴⁰ تچ: د غوزارېدلو، لوېدلو آواز (پښتو پښتو تشرېحي قاموس). دلته به د غوزارولو په معنا راغلى وي

⁴¹ سفالون = سفال = کوډري

⁴² ميسون: په معنا يې پوه نه سوم. ښايي د ميسون = ميسو = ښاغلى اړول سوي شکل وي. د شاعر په وخت کې ځينې اروپايي اصطلاحات (انگرېزي او فرانسوي) افغانستان ته رسېدلې وه.

دملا اميرديوان

دمجنون د عشق خبري چي باقي دي
 ځني ورک ځان وچــهــان و هم سکون هيڅ
 که مجنون غــونــدي صادق يې نن دي وارده
 دليلی د وصال غــم خوره نور غمون هيڅ
 هر عاشق په خپل معشوق پسي مجنون ده
 که معشوق وفا ونه کړه شــو اخون هيڅ
 که عاشق يې پيروي د پاک قرآن کړه
 بې له خدايه بې رسول له نور حبون هيڅ
 (ملا امير)⁴³ چي همېش ژاړي مراد يې ته يې
 بې له تادي تــول باطل واړه سمون هيڅ

د مخلوق پــه صفت مه شه ارجمند
 گمنامي کــړه چي دي رب کاندې پسند
 که هر څو لږ يذ طــعام و خورې بې ياره
 هيڅ به درنه کړي په خوله وزړه کښي خوند
 په مجلس کښي داشرافــو بڼه ادب کړه
 خبردار شه چي اواز نه کړې بلند
 حرکات و سکنات که کلمات وي
 په ادب کښي احتياط کړه که يې هوشمند
 بند و بست دا آخرت کړه که دانايي
 په کار نه ده د دنــيا پر بست و بند
 پر دنيا بــه پاته نه شي هيڅ وگړي
 که دمت حکم پــرو شي دخــاوند
 د طاعت دي خدای درکړي اسبابونه
 نفس بندي کړه د طاعت په لوی کمند

⁴³ اصل: ملا امير محمد . مادوزن د وارنۍ له خاطره ونه کښي.

دملا امیردیوان

خان محکم کـــر په دخپل رب و بندگی ته
په عقبا بـــه نیک و بد شي درخـــر گند
بدبختی غلبه کـــرې پر هـــر چاده
(ملا امیره) خان ساته له مکر و پند⁴⁴

خوک بندمه شه د دنیا پـــه زیان و سود
خپل دلبر لـــره ورتگ تاله بهـــر بود
پایمال کـــرې عاشقان جـــفاد ترکو
زه پایمال یم هـــم اسیریم هـــم مفقود
محصل د مـــرگ که در شي سهل کار ده
نه چي درومي ترا ســـمانه د عشق دود
بې وصاله خـــه ژوندون بندگي نـــه ده
د وصال د پاره رډه ســـر پر سجود
که د عـــجر بندگي کـــر په خدای قبوله
ستادرون به شي خوشبوی تـــر لونگ عود
په هـــر غـــم پسي بنادي ده آیات گوره
پاک خلیل شو په امان غـــرق شونم رود
ســـود له خدایه زیان له نفسه پیدا کـــرې
په سبب د نفس هـــلاک شوه عاد ثمود⁴⁵
سخته روځ د آخـــرت زموږ پـــه مخه
اوس باید ده دي استغفار ویل د درود

⁴⁴ په دې نیم بیتي کې (پند) د نصیحت په معنانه دئ راغلی، بلکې (مکر و پند) دواړه اصطلاحاً د چل و فریب په معنا راغلي دي.

⁴⁵ اصل: په سبب د نفس هلاک شوه عاد یان هم ثمود.

عاد و ثمود: عاد د سام بن نوح (ع) له نسله وه. د دوی له پاره خدای تعالی هود (ع) وروڼه خود نافرمانی. له اسیتته د باد په توپان هلاک سول او ثمود د حضرت صالح (ع) امتیان وه. وایي دوی د نافرمانی. له امله ټول و سوځېدل.

دملا اميرديوان

شب وروزده کوچ وباردنبـونـيازمنو
 لکه کوچ کـوي سحاب پـه بهارزود
 دغج جهازراته جوړ کـړی خپل دلبرده
 نه پوهېږم چي به ووزم که به غرق شم په کېود⁴⁶
 وجودي وحدت⁴⁷ مـقام پـرمـنـصـوراغی
 ځني ورک فرق دواجد هم دموجود
 خواړبنده ده درمانده په دوه جهان
 (ملا امير) بيان کـوي خدای يې مقصود

دلبرياري کـړه ټينگه تـر پـولاد
 ځان يې يار کـړه په زاري و پـه فرياد
 ترکـوه خپله رضاديار لـه پاره
 پـه يوه نظـر بـه تا کاندې اوتاد⁴⁸
 ودلـبرته دي معلوم ظاهـر باطن ده
 که تاريخ وي که صفاوي که کساد⁴⁹
 هر سرسری چي دپاکانو مجلس غواړي
 ځان دي پاک کـړي له هر خبته له فساد
 هره درخته چي شيرينه وي په باغ کښي
 پر مالک يې قـدر د پروي تر شمشاد
 که څـوک وکاندي نظـر و حقيقت ته
 بې له خدايه نور مقصود همه برباد
 غيرو باسه له ميانه پـر لار رسم څه

⁴⁶ دانيم بيتی دغزلي تر بحر څلور څپي زيات دي.

کېودته يې په اصل کي کښلي دي: درياي کېود

⁴⁷ اصل: د وحدت وجودي.

⁴⁸ اوتاد دخداي ددوستانو يوه ډله ده اودنړۍ په څلور وگوتو کي تصرف لري.

⁴⁹ کساد: هغه څه چي ناروا وي، يارواج ونه لري يا يې خريدار نه وي (غيث)

دملا اميرديوان

په وصال به به يې معمور شي په خپل مراد
د دنيا په جابه دي هيڅوک غلط نه شي
گاهي سپوروي پسرسمند گاهي افتاد
هغه تخت چي په هواد سليمان تي⁵⁰
خو آخر زير زمين شو يو به بنياد
ابراهيم بن ادهم چي خداي باد شاه کړ
بيا يې ترکه کړه دنيا په دين شونډاد
هر مومن دئ مبتلا په دوه مقصوده
يو ناقص ده بل کامل که لري ياد
د ناقص مي دئ دنيا، کامل ايمان دئ
ته کامله ټينگوه ناقص نامراد⁵¹
کاملان چي جستجوي د آخرت کړي
نيک عمل يې دئ توبه دلاري زاد
اول خان ته نصيحت کړه بيا وبل ته
(ملا امير محمد) ژاړه په فرياد⁵²

کلمه مي ده ويلې ما پرتا محمد
چي له رويه دي پيدا شو ده دادنيا محمد
(وه) راغلي ډېر دينونه تر تا وړاندي
ستاد دين محکمي تېره تر هر چا محمد
نه زمين ونه اسمان نه عرش وکړ سي
امکان نه لري چي بر به شي تر تا محمد
خداي درکړې بلندي په دواړو کونو

⁵⁰ تي = تلئ

⁵¹ نامراد ته په اصل کي ليکلي دي: بي فايده

⁵² اصل: ملا امير محمد ژاړه په زاري وپه فرياد

دملا اميرديوان

له اوله يې پيدا کړه لويي ستامحمد
 تــــه سبب يې دهــــمه مسيباتو
 رب سبب کړې دهــــمه واروسوامحمد
 ستاگرهوان به ټينگوم پاکه حبيب
 ستاگرهوان مي شــــريعت مصطفامحمد
 د وحدت په زمــــانه کي تــــوره شپه وه
 تاريخه شوله زايله چي دي نورکړه تجلامحمد⁵³
 چي پيدا کړ پاک سبحان نــــورد حبيب خپل
 دمعشوق يې انعام درکړئ ياک مولا محمد
 ته د غيبو خزانه وې پــــه وحدت کښي
 له و حــــدته رابــــيرون شوې پردنيا محمد
 مــــابنده لــــره لازم چي تل شاکريم
 چي مشغول يــــم په ثنا و صفت ستامحمد
 اميد و ارد شــــفاعت د پاک رســــول يم
 که شفيع شو⁵⁴ (۲) مابه خلاص کړي له گناه محمد
 پــــه رحمت ســــره بللی پاک الله دئ
 رب بادشاه کــــړئ د جملـه ووانبيامحمد
 يــــولک خير و يشت زره دي لــــنکرو مقرر
 ته د ټولو هــــم سردار وې هم بادشاه محمد
 ستا په دين سرې⁵⁵ منسو خــــه کل اديان کړه
 ستار ب مرحوم کــــړي په رشتيا محمد
 ډک روى د زمين ولــــه غفلته يا سروره
 ستاد دين روښنايي شوه ترعرش بالا محمد

⁵³ دانيم بيتي د غزل ترنور و بيتو څلور څپې زيات دي.

⁵⁴ اصل: که دی شفيع شو

⁵⁵ سرې = سره يې

دملا اميرديوان

عارفان چي رسېده که ولاهوت ته
دغه فيض وبرکت همۀ دئ ستامحمد
له عدمه چي وجود دهستی راغی
ستاله هسته را پيدا شوۀ کل اشياء محمد
سـرچشمه يي د جـمله وومخلوقاتو
ته آبـخور يي داعـلی و دادنامحمد
عـالمان دي وارثان دين پـه رـوبـانـه
تـرقيا مته ستاد دين دي خيرخواه محمد
کافران مي تورزا غـانـان مخونې⁵⁶ تورو
نه بنایي پي چي به گله شي په باغ ستامحمد
ربه روی د پاک نبي زه خو ارعاصي يم
عفوۀ غـوارم معتکف ستاد درگاه محمد
خدای لوی کړی په لويي تر هر مخلوق يي
هم تر عرش هم تر کسي هم تر سما محمد
زه فقير خو اريم دوعا گوی د مسلمينو
هم د وارو علما و فقرا هم اوليا محمد⁵⁷
په توحيد کښي مي صادق کړي ستا په مينه
(ملا امير محمد)⁵⁸ دي غلام ده هم گدامحمد
محمد اسم محضه زمـور د نبي ده
په نگين کښي نشو شته دانبيا محمد
دهـرمومن پر زړه مرقـومۀ کلمه ده
(ملا امير) غـريب ده ولي وار خطا محمد

⁵⁶ مخونې = مخونه يي

⁵⁷ دانيم بيتی هم دنورونيم بيتيو په پرتله څلور څپي زيات دئ

⁵⁸ دلته بايد (امير محمد) ټول درې څپي ولوستل سي.

دملا اميرديوان

تخت و بخت زموږ د بادشاه دې برقراروي
 په سراج الملت والدين ده مسما محمد
 ډېر دي عمرد امير حبيب الله خان وي
 ترسايه لاندي يې ناست امتيان ستا محمد
 ربه اباد نائب صاحب لــــري ترډېره⁵⁹
 اخلاص كېن ده د پېشوا هم د بادشاه محمد
 تل مشغول د كندهـــــــــــــــــاريه ابادي ده
 اوس مشغول په نهـر سراج نهـر اعلی محمد
 نهـر سراج به خدای معمور كه وخت نژدې ده
 (ملا امير) فقير دوعاگوي ده هر سبا محمد

كه له ياره پـــــــــــــــــرياراشي د وصال كاغذ
 پرچشـــــــــــــــــمانو قبلوي د خان پايمال كاغذ
 كه عاشق لــــره يې خط د قتل راشي
 وعاشق ته معلــــــــومېږي ډېر د خيال كاغذ
 د منصور چي عشق صادق و حال يې گوره
 پاس پر سردار خندان ورك و جنجال كاغذ
 پايبوسې دي سخته گـــــــــــــــــرانه ده صنمه
 زه به نسمة⁶⁰ و مخ تـــــــــــــــــه ستاد فال كاغذ
 نادیده پـــــــــــــــــرتامين شـــــــــــــــــومه جانانه
 راستولي دي خپل دوست له⁶¹ د جمال كاغذ
 كه مي سرو مال برهم شي ستا په مينه
 (ملا امير) مي نه غواړي د سرو مال كاغذ

⁵⁹ له نائب خڅه يې مراد د كندهار د هغه وخت نائب الحكومه سردار محمد عثمان خان دئ.

⁶⁰ نسمة = نيسمه

⁶¹ له = لره

د ملا امیر دیوان

امتي يــــم د نبي خــــير البشر سرور
 ستادربار کښي تــــر هر چا ده معتبر سرور
 له خپل نــــوره پيدا د حبيب نــــور کي
 بيا پيدا ده له نور شمس و قــــم سرور
 ناسوت پت و د غفلت پــــه تاريخه کښي
 ستا پــــه نور سره روښان کوه و شجر سرور
 تر اول اولين ده تر آخــــر آخــــرين ده
 په شفاعت سره مخصوص ده په محشر سرور
 ستا امت بــــه منتظر د شفاعت وي
 د بخښن نارې بــــه کاندې پرا کبر سرور
 ســــتا امت به و بخښي ته به راضي شي
 بيا دې بخښه د نيکانو پــــه قدر سرور
 د معصيت په رنځ رنځــــور یم دوا غواړم
 د (ملا امير) دوا ستا شفاعت ده ضرر سرور

ډېر راغلي ستا غــــمونه زمــــا پر سر
 زه خــــو شحال یم ياره مــــه شه مرور
 پيدا شوې زما صورت د غــــم د پاره
 قبول کــــړې مــــا بنده پر خپل بشر
 په معنا کښي لوی نعمت ده غمې⁶² مه کړې
 ډېر لذت لــــري تر قند و تر شکر
 د عشق اورچي پــــه صورت⁶³ ونه لگېږي
 که تــــه تــــه وي ته به نه شي اې غريبه

⁶² غمې = غم بې

⁶³ (صورت) بايد يوه خپه ولو ستل سي

د ملا امیر دیوان

که نه ته وې نه دي زه څه برابر
په مجلس د څو برويانوکه ورگډ شوې
پاکیزه به ځني ځې لکه سپين زر
تردوه بهره شه⁶⁴ ورتېر هلته مجلس ده⁶⁵
ته سامع شه دشين هې⁶⁶ د زېروزور
ستامقصود به تاته تې وجيم⁶⁷ (۲) انعام کړي
دامقام دهغه ده چي قبول کړي (ده) در
د توحيد تر سوزن ووزه که يکتايي
که دوتايي ځان يکتای کړه يک بشر
خدايه (ملا امير) عامل دخپل بيان کړي
چي تېريزي تر توحيد سم برابر

جفا دي اور لگوي صنمه ليري کره نار
ودي سوم سرتريايه خود به کومه گفتار
شيرين گفتار د جانانکه شنیده کړم ياره
ترسرو مال يېم ورتېر که کنېنو ست زما پرکنار
سيمين بدن د دلبر مثل بې⁶⁸ نه وي هيڅوک
پتنې په اورتل سوځي اوس پر ما خواراغي وار
ستاد بهار بلبلان شيرين زبان دي گويان
ليري دي گرزې زاغانو گل تې⁶⁹ نه وينم لار
رنځوريم زما مقصود هته يې همېش موجوده

⁶⁴ په اصل کې ورته ليکلي دي: از شهر دنيا و آخرت گذر کن.

⁶⁵ په اصل کې ورته کښلي دي: مراد مجلس مشاهده مياښد

⁶⁶ په اصل کې ورته کښلي دي: سامع قرآن شاه شوبمع عمل صدق

⁶⁷ په اصل کې ورته ليکلي دي: تاج

⁶⁸ بې = به بې

⁶⁹ تې = ته يې

دملا امیردیوان

دواله تاغ—وارمه پردردی پروت یم بیمار
 غمازه مه ک—په هی نه پېژنې خپل پردی
 زه دي دښمن گ—ړندی مخ له درځم په تلوار
 ستادهجران تلخگي پ—رملازم شبخیزی
 برمن مکن ستمی ع—اشقان هست ناقرار
 ستاد وصال په هوا س—رگردان یم ترآسیا
 من چه ک—نم صنما پروت یم داورپرانگار
 ربه په روی دحبیب ما ک—ړې غالب پررقیب
 تویی گل من عندلیب نیست م—رابی توبکار
 چند س—وزم درآتش تراباشداین روش
 من غ—لام خدمتش م—ران مارازدیار
 ملا امیر هست فقیر م—رید شیخ کبیر
 م—راتوبه برتقصیر عفو خ—واهم زغفار

خ—م زلف توپیچ و تاب لکه م—ار
 ع—اشقان هست تشنه لبه ددیدار
 مجروح شد دل م—ن زدست جان ای صنم
 که دیدار را ک—ړې یاره زما دوا دپرهار
 موس—م گل گل ، گل میشود شکوفه
 غفلت مکن ای بلبل آمدبتو نوبهار
 چه گناه ک—رده عاشق دل و جان برده معشوق
 امانت کی میدهی ، دلبره و ک—ړه تلوار
 هست خندان دلبرم ن—ظربمن فگند
 شب و روزم انت—ظار که را بنیکاره شی نگار
 سرگردان ش—وم دلبر استاد دیدن په هوا
 دیدار بمن کن ع—طاخای دکفار وده نار

د ملا امیر دیوان

(ملا امیر) غلام د دلبر ستاد درگاه خاکستر
ربه زاري کـــومه مران زکـــوچه دار

ستا په عشق کښي قبلـــوم د ځان پېغور
هيڅ باک نشته که بر منډ يـــم که سرتور
نام و ننگ را خڅه ورک شو ستا په مينه
اوس د عشق پـــر آس همپش يم زرین سپور
د دنيا کـــور که خراب شي نقصان نه ده
خدای دي نه کاندې خـــراب د عقبا کور
د نيکۍ پـــه زراعت که ځان کړي ستړي
پاک الله به شي خوشـــحاله هم غمخور⁷⁰
خـــوی د تر کوډی چپاود عـــاشقان و
عاشقان واپه مـــغموم په غـــم نسکور
رقيب ان راتـــه ولاړتـــوره په لاس دي
نه بېرېم خدای را کـــړي د عشق اور
که يوزخم د خـــطار ابادي جوړ شي
په يوه گذار هـــزار کـــرم شل او کور
که محـــرم زه د دربار دخپل اشناى شوم
په کار نه لـــرم جنت حور غلمان نور
هغه خـــوک چي مستغرق فی الفيوضات شي
ځان کـــړي پتې د زمانې د شورشور
يوگوره، يو بوله، يو وينه، يو غـــواړه
(ملا اميره) يک بين شـــه نه يې شب کور

ستاد عشق په شراب گـــرم زم مست خمار

⁷⁰ غمخوړته يې په اصل کي کښلي دي: نبي عليه السلام

دملا اميرديوان

له ماورک ځان وچــهــان شوهم قرار
 راشــهــه ونيسه خبرد عــاشقانو
 چي حيات دي که مــمات دي که بيمار
 ستاد عشق په رنگ مي سور درون بيرون ده
 نه پــهــو هېږم چي لاله شوم که انار
 ستاد درخــاوري به کړم په سترگو پوري
 خپل چشــمان روښانوم له گرد غبار
 بې تکليفه مي ناري دي په هررگ کښي
 دهــو هــو او او از نغمه کړي واريه وار
 دتــوبې ونه که هرڅو مېوه داره
 زمــاد ياريه رنگ به نه وي مېوه دار
 که وفا کړې که جفا کړې مراد (دي) خپل ده
 ستا جفا ده سخته گــرانه دوفايم طمعدار
 عــاشقانو ځان سپارلی پر خپل يارده
 (ملا اميره) ځان سپاره پر حق ستار

ځان بېغم کــړه له دنيا څخه لکه مــړ
 ستاد روح شــه با زگذر که تر عرش لوړ
 دا خلاص پــرميدان باندي شه محکمه
 بې اخلاصه و شيطان ســريې شو څوړ
 ربه را کاندې تــوفيق پر طاعت باندي
 د حساب په روځ مامه کــړې په خط پر
 غريبې د دنيا بڼه ده تېرېده کــړې
 د محشر په روځ مامه کــړې غريب اړ
 ستاد بار د عــامو خاصو ، منعه نشته
 زه در تلمه رقيب کــړم په بد ککړ

دملا اميرديوان

تشنه لب يــــم دو وصال جامــــونه را کړه
 ماسيراب کړه تر دښمن مي کــــړه ته لوړ
 چي هــــجران دي دو وصال له مخه راغی
 بې زحــــمته هنجه وړای نه شي کا کړ
 هــــرسړی چي کسب وکاندي هلاک شي
 په دهان کښي يې هــــرشۍ وي لکه گوړ
 ســــتادرباره دپاکانو وودنيکانو
 (ملا امير) ده گناه کار پــــه گناه خړ

راشــــه زما د زړه همدمه وکــــړه ناز
 لــــه رقيبې مي زړه تلــــخ ده لکه پياز
 ستامحبت مي پت پــــه زړه کښي وساتلی
 په آخــــر راڅخه فاش شو د زړه راز
 گــــوياني له خپله ســــوزه دهرچاده
 څه به وایم زمــــاهمت شو لکه باز
 چي درون دچــــاپخته د عشق په اور شي
 عاقبت تــــرد هــــان وزي درپه ناز
 څه بنده څــــه يې همت څه يې طاقت ده
 چي ستاد رله به در شي عــــاشق پايواز
 داميد په درياب غــــرق لکه غواص يم
 دربه کله په لاس را کــــړي زما د مساز
 جا هــــلان مي له طاعته غافلان دي
 غفلت وړي گــــويامره دي په مجاز
 (ملا اميره) گــــمنامي و خاکساري کړه
 خپل ځــــان بوله کم ترمـلخ هم تر تاز⁷¹

⁷¹ تاز: يوراز حشره ده. چورچورکه (پښتو پښتو تشریحي قاموس)

دملا اميرديوان

ستاوديدته زمـاډ برکېږي هـوس
محروم مه کـږه ماغـريب لکه مگس
دو وصال دباغ دي سخته گـرانه لارده
گرانه نه ده چي فـرياد کـږم دجرس
ستادديدخيال به ونه وزي زمـاله سره
که رقيب راته غـونډۍ کـږي خاروخس
سمندرنگه سـاکن د عشق په اوريم
نه په مرم نه دوتـولـرمه وس
ديوسف په شـان بندي دغم په شاه شوم
دو وصال کاروان مي شه ډېر وډ پريس
هرمـرغه چي وي ايله په هـواگرزي
چي بندي شي گالـوي بـندد قفس
که وصال غـواږي خدمت په اخلاص وکړه
په هـردم درته حاضر فـريادرس
ستادسترگـوکتو وايستم له حاله
پردغـه حال پېژنـم کس وناکس
دايقين ده چي دمـرگ سپاره به راشي
(ملا اميره) تاله خـه خندا هـوس

سـتاپه فضل به خلاصـږم له خناس
تل جهادورسره کـږم يـم په هراس
زمـاپه زړه کښي اچـول دخطر وکاندي
غواږي ما کـږي مسوس⁷² په ډېر وسواس

⁷² مسوس: هغه څوک چې وسوسه ورلوېدلې وي.

دملا اميرديوان

که توفيق مي خدای رفيق کړ پرده باندي
پرې بې نه ږدم بې مـــــرگيه په خپل لاس
چي د بنمن د چا په کور شي حال بې⁷³ څه وي
زما پر کـــــور همېش ولاړ د بنمن آس
را داخل زما په خـــــونه نفس شيطان شوه
بندي مي په عذاب شوه وکړه قياس
په تصديق وپه اخلاص عبادت وکړه
ځان ساته قـــــوي د بنمن لـــــري خناس
بنه صفا کـــــړه روح و زړه په ذکر و فکر
خپل دلبر لـــــره ورځه صاف تر الماس
هـــــر عامل به جزا مومي د عمل خپل
(ملا اميره) نیک پــــربد و کړه تل پاس

خدای در کـــــړي ډېر دولت سنگ پارس
ســـــتا په زړه کښي مکان لکه پانوس
د دولت دي هـــــو ا دار ډېر د بنمنان دي
پسي گزري کيقباد هـــــم د قيانوس⁷⁴
بنه دولت لـــــره زنانونه نگاه کړه
پـــــر پيره شه که سړي وي که تموس⁷⁵
تر ســـــه هاره بيداري کړه غفلت مه کړه
که غـــــافل شوې پرتانغ کوي خروس
که دي دادولت نـــــگاه کړته باد شاه بې

⁷³ بې = به بې

⁷⁴ کيقباد: د ايران افسانوي پاچا چې وايي سل کاله يې په خورا عياشي کي پاچهي کړې وه (غياث)
د قيانوس: يو ظالم پاچا و چې وايي اصحاب کھف دده له بېرې له ښاره وتلي و او په غار کي پټ سوي وو
(غياث)

⁷⁵ تموس: د گرمۍ موسم. د کندهار پښتانه تمونښ ورته وايي.

دملا اميرديوان

مــقابل دي نه وينــمه چين وروس
سنگ پارس که داخل په لــوی بازارکړې
خدای به درکړي خوشحالي تــرنوعروس
تکلیفات دشــرعي پند پر خپل سرکړه
(ملا اميره) بې تکلیفه لرگی نه کېږي ابنوس

په صیقل ســره گناه کــړه دزړه تراش
د توحید پــه نور غایب کــړه بد خفاش
که صادق یې اــمرونهی کــړه محکمه
په قــرآن کي نقش کــړي دئ نقاش
خــو باطله مــد عاد د بنمن نه کړې
مــد عاد د بنمن دئ پــه شرعه پاش
ته آئینه دشــرع نسه⁷⁶ و خپل مخ ته
ستاعیبونه به بــنــکاره شي بې تلاش
هــر بنده چي پــه اخلاص بندگي نه که
په قیامت بــه شرمنده وي مخ یې خراش
هــر بادشاه چي پر سپاه دولت بسیارکړي
هــر سپاهي وي تېر تر سرهم تر معاش
(ملا اميره) د ون همته تــر هــر چایې
هسي کم یې د دنیا تــر ادنی ماش

په حصول دمقصود تل گــرزي دروېش
پرې بــه نه زدي خپل مقصود په زړه دلرېش
ترک وهــلې ده دنیا د خدای دوستانو
تر دنیا تېر شــو و محبت د خدای ورپېش

⁷⁶ نسه = نېسه

دملا اميرديوان

بي له جذبه دوه جهان كله هېرېږي
كه مـ جذوب شوې له تاپاته گاوومېش
طريقه و عشق ته جذب الهي ده
ته عاشق يې كه رب جذب كئ⁷⁷ درپېش
كه عاشق شوې دغه لوى فضل درب ده
دا سـ م ذات په تبغ زخمي زړه همېش
دخدای اسم ده ساكرتابه مسكور كړي
يك بيني و يك خو اني به كړي ستاكېش
متنفر به له مخلـ ووق ظاهرباطن شي
كع دي ياروي كه اشـ ناوي كه دي خوېش
ښه بيان د جذب عشق ده مـ و منانو
(ملا امير) يې بيان وكئ⁷⁸ خير اندېش

په خپل ژوند چي خپل يار نه كړې فراموش
خپل يار بـ و له تابه كاندي زرین پوښ
و عاشق ته د معشوق صفت شكروي
په ظاهـ ره وي آرام باطن پـ ه جوش
په خپل عشق د طاعت بار پر معشوق سپك شي
پروانه كه د دنيا پـ ه خريد فروش
عشق هـ غه دئ چي پر شرع موافق وي
مخاف له شـ ريعته شيطاني حق فراموش
نه ده چا ميندلی عشق پـ ه كسب جانه
دالباس دهغه چاده چي يې رب كاندي وروپوش
دديداردي طلبگار عاشـ قان واره

⁷⁷ كئ = كړئ

⁷⁸ وكئ = وكړئ

دملا اميرديوان

همېشه وي سرگرځـردان گرزي مدهوش
 (ملا اميره) که صادق يې پـه طلب کښي
 شب وروزد جفا زهـرکړه ته نـوش
 همېشه بيان د عشق کـړه (ملا اميره)⁷⁹
 په بيان کښي دي ثـواب ده نه شي خموش

ز مـداد زړه خيال تېرېده کاندې ترعرش
 ارام نه که د دنيا پـرفـاني فرش
 ستاد عـشق له برکته مستغني شـوم
 دوه جـهانه راته هيڅ شـوه لکه قرش⁸⁰
 راڅخه هېر دهر شي خوند شي په دهان کښي
 نه پـوهېږم چي داتـلخ ده او که ترش⁸¹
 چي د عشق په اورمي سـوی دل و جان ده
 جنگ آسان شـود اورس⁸² هم د حبش
 سـتاد عشق په جامو هسي مست خـماريم
 دنا کس اوس منت باريـم هم بارکش
 رقيبـان راتـه ولاړ ستا په کوڅه کښي
 پرورم مانـوش کـړي دی ستا برش
 دوي چشـماني مي څلور شـوي ستا په لوري
 منتظر درتـه ولاړيـم په جنبش
 توکل پر خپل خـالق کړه (ملا اميره)
 خپل خـالق بيا له تا کاندې سوال پرسش

⁷⁹ اصل: ... ملا اميره فقيره

⁸⁰ قرش: ديوې سکې نوم دی.

⁸¹ اصل: ... داتلخ ده که شیرين ده که ترش

⁸² شاعر دلته (اورس = روس) له عامه محاورې سره سم راوړی دی.

دملا امیردیوان

دخپل یار طلب کـــوه تل پـــه اخلاص
 ځان غوټه کـــړه په دریاب لکه غواص
 عاقبت بـــه درپیدا کـــړي ترسرتېره
 ته بـــه شې په دغـــه درکلان خواص
 که دي ســـرله تنه بېل په غواصۍ شي
 په عقبا بـــه پیدا کـــړي دسرقصا ص
 په طلب کښي د وصال که څـــوک فنا شي
 رب به ورکـــړي درجه د خاص الخاص
 په تـــقوا و په اذکار زړه نـــرم کېږي
 پـــه مثال لکه چي نـــرم ده رصا ص⁸⁸
 راشه پرېږده دادنیا طلب دیار کـــړه
 ته مسلـــم یې نه ولید بن عاص
 د دنیا مـــحبت حـــجاب ده (ملا امیره)
 راشه ترکه دادنیا کـــړه په اخلاص

د معشوق دربار له ځـــم لـــرمه عرض
 که نـــقاب له مخه واخـــلي سرعوض
 زه عـــاشق یم منتظر ســـتاو دیدن ته
 ستا په دید ستا پـــه رضا لـــرم غرض
 که عـــطاراته دیدن کـــړي زما صنمه
 زه څـــو شحال یم که وړیا وي که په قرض
 بې له تامي هیڅ مـــقصود په زړه کښي نشته
 پر عـــاشق باندي طلب د معشوق فرض
 عـــاشقان پـــه هجران سوي دي دلبره
 آرام نه کـــړي یو ساعت پر زمين ارض

⁸⁸ رصاص: قلعي (بیورازفلز).

دملا اميرديوان

هغه څوک چي توانگر په قناعت شي
 زړه يې خلاص شي د دنيا له سخت مرض
 دانايانو لره لپاره بس ده⁸⁴
 (ملا اميره) جا هلان دي په زړه قبض

وخپل ياروتسه ژراده زمافقط
 توکل پرتا، نه پرېل چاده زمافقط
 بڼه مي ياربڼه يې ديدارده بې مثاله
 ستاديدار تسه ډېره تمنداده زمافقط
 محروم ستاله ديداره هغه څوک دي
 چي کافروي دی دښمن ستاده زمافقط
 تل د زړه ډېگ په جوش د عشق په اور
 ترچشمانو مي خوناب گاه ويي گاه ده زمافقط
 پخته کار عاشقان موج لکه درياب کړي
 ځني ورک ځان جهان محبت پرتاده زمافقط
 منصفان که انصاف وکړي په خپل ځان کښي
 هيڅ منت بڼه نه پرتاونه پرماده زمافقط
 په عالم کښي منت بار شوي (ملا اميره)
 د تهمت په پېټي ماته شوې ملاده زمافقط

څو به گرز مه ژوندي پرد ا بساط
 طمع نه کړم چي پيدا به کړم نشاط
 شيرين عمر په غفلت راباندې تېر شو
 نه مي وکړه بڼه تقوا و احتياط⁸⁵

⁸⁴ اصل: ... لپاره بس وکافي ده

⁸⁵ اصل: ... بڼه تقوا و عبادت احتياط

دملا امیردیوان

دنیا خای د کوچ و بار هیخ باورنشته
 وداناته ده خـرگند لکه رباط
 زندگی کـپه واره صرف په عبادت کنبی
 تېر بـه شې د باد په شان پر پل صراط
 هیخ عـاشق به له رقیبه وېره نه کړای
 که له یار سره یې نه وای اختلاط⁸⁶
 د اسم ذات په تېره تیغ کـپه زړه دو نیمه
 (ملا امیره) ډېر بـه خو کړې انبساط

د عشق بار زمـپه شاده سخت غلیظ
 راته جوړه تـماشاده بخت غلیظ
 عاشقانو ته یې دام د زلفو ایښی
 عاشق بند شـو و تر دابند نشست غلیظ
 بد عـمل راته رقیب شو زما وځان ته
 نیک عمل ده زما وځان ته تخت غلیظ
 دغه تخت مې د باد شاه پر تخت بالاده
 وربې نه کـم زما تخت ته بخت غلیظ
 راڅخه هېر دیار محبت کـپه دوه جهانه
 همېش سپورد عشق پـر آس یم سخت غلیظ
 نن تناب دو صـال تینگ نسه محکمه
 دا تناب ده ډـر دیار مخت غلیظ
 عروه الـو ثقی رب بللی خپل قرآن ده
 ته عامل شه (ملا امیره) د قرآن نوشت غلیظ⁸⁷

⁸⁶ اصل: ... که له یار سره یې نه وای سروکار و اختلاط

⁸⁷ په اصل کې ورته کنبلي دي: هرچه در قرآن نوشته شده است، همه احکام محکم است.

دملا اميرديوان

زه طامع يـم دديدار لـرمه طمع
 زه بلبل يـم دگلـزار لـرمه طمع
 سياحـان چي سياحت پرزمين کاندې
 زه سياح يـم دبـهار لـرمه طمع
 جوش خروش د عاشقانو په سينه کښي
 زه عاشق د فيض انـوار لـرمه طمع
 چي تشهيراختياروي هـغه خامـان دي
 زه پخته د گـمناميه، د قـرار لـرمه طمع
 نابالـغ فقيران ډـردي، پيري کاندې
 زه بالـغ د بـڼه رـفتار لـرمه طمع
 په طريقت کښي نابالـغ ډـرکسان دي
 زه بالغ د طريقت يـم د دستار لـرمه طمع
 کمينه بنده دخـداي (ملا اميره) فقيره
 د تاخـون په وينو سورلکه انار لـرمه طمع

دلـاله په شـان ز مـاده د زړه داغ
 سـتاد عشق له غـمو، نه لرم فراغ
 د بلبل په شـان طلب کـوم د گـلو
 که مي وليـداي د يـار د حسن باغ
 که صدف رنـگه سـينه شـوه د چـا صافه
 په صدف کښي دررو بـڼـان وي لکه چراغ
 د حقيقت پـر گـلستان بلبلان گـرزي
 کله بـڼـايي چي ورگـډ بـه شي تورزاغ
 (ملا امير) غريب درد منده ستا په عشق کښي
 په وصال سرې⁸⁸ معطر کـړه جان دماغ

88 سرې = سره بېې

دملا اميرديوان

خداي دي نه کاهيخ مسلم له عشقه صاف
 چي له عشقه وي خـالي ، ده بي انصاف
 هرمومن ايـمان راوړي په خپل عشق ده
 دکافرو چي عشق نه وحساب نه شوه له اشراف
 دجاهـلو رجـوع کله شي وعشق ته
 عاشقان دخپل زرگي کاندي طواف
 له ازله قاسـم کـري بـنه قسمت ده
 کافـران به په عـذاب مومن معاف
 پرزاهـد وباندي سپک بارد طاعت ده
 سبب داده پـرمحفوظ بي ده عشق چاف⁸⁹
 هـغه چاته چي طاعت مرغوب محبوب شي
 داهـمه ده واره عشق ، وکـړه انصاف
 دزاهـد وکفاف قـوت ولايموت دي
 پـه زيادت بي حکـم کـږي داسراف
 سرگـردان اهل دنيا دي په طلب کښي
 مـورپه نه شي مگر خـاک شوشکم ناف
 خـداي دي صبرقناعت زما روزي کړي
 (مـلاميره) لـه خپل نفسه کړه خلاف

که صـادق بي له گناه کـړه خان حنيف
 په تـقوا و عبادت کـړه نفس ضعيف
 دنیکانـو محبت دـخان عادت کړه
 خـداي دي نه کاندې گـمراه دچا حريف
 دجاهـلو له صحبتـه بـعيد گـرزه
 په صحبت بـه دنیکانـو وشي لطيف

89 ښايي چاپ وي ؟

دملااميرديوان

عشق بازي له ميانه واخـ____له که دانا يې
 په خپل ځـان کـ____په جامه د عشق لفيف
 پـ____ه ويل د محققانـ____و فـهم وکړه
 هـ____رگفتن يې تـ____رمرجان و در ظريف
 هـ____رکامل له خپله سـ____وزه تصنيف کړی
 ناقابل ده (مـ____لاامير) کـ____وي تصنيف

ماچي و خـ____وړل ديـ____اردلاس تریاق
 راخـ____ه ورک شـ____و وخت د صبح ودا شراق
 ستاله حبه ما سیواشـ____وه فـ____راموشه
 بیا پـ____ه یاد د یار شیرین دهـ____ان بزاق⁹⁰
 سرگردان و پای دوان شوم په عالم کنبی
 د عشق آس می خابک ولید تـ____ربراق
 چي وصال می د دلبرپه کـ____وڅه وشو
 دا خـ____لاص پـ____رمیدان پاته شومه طاق
 له هـ____غه پس خوشحالي شوله راپېښه
 بیامي ولید ځان جـ____هان شومه آفاق⁹¹
 په ظاهر صورت مشغول یم له عالمه
 ذمیمه شـ____وله بدل پـ____ه نېک اخلاق
 (مـ____لاامير) ده مـ____درس د عشق په علم
 دهـ____ر بیت ثواب دې⁹² ډـ____پرشي تر عتاق⁹³

سـ____تاد وصل د گلشن زمـ____ا اشتیاق

⁹⁰ بزاق: دخولي نارو ته وايي. کله کله دخولي په معنا هم کارېږي.

⁹¹ په اصل کې ورته کنبلي دي: برهوش آدم

⁹² دې = دي يې

⁹³ عتاق: د مينځواو مريانو آزادول

دملا اميرديوان

څه به واييم دهجران دلـوى فراق
 زه ترسرو ترمال و خپل جانان ته
 خداى دى نه کاندې زما قـول په نفاق
 په ژړا سره زمـا بـوتې کاني ژاړې
 خلاف نه ده دمـعشوق عاشق مشتاق
 بد عمل زمـا حجاب ديار له مـنځ شو
 ورکـېده دى د حـجاب په نـيک اوراق
 د تـو حـيد په درياب غرق شه حجاب نشته
 بـنه وصال بـه دى روزي کاندې رزاق
 د قسمت بـرخي و هـر چا ته رسېږي
 منتظر ورته ولاړ دى تـول عشاق
 دوه جـهان چي له تاهېر شوه (ملا اميره)
 څه په کار دى خـراسان ملک د عـراق

بې جذب الهي به څوک پيدا کړي د زړه چاک
 هغه به مجذوب کېږي چي يې رب که سينه پاک
 عامل د شريعت شه ته خضوع و انقياد کړه
 تمثيل دامرکاندئ زياتي نه لري هيڅ واک
 که فضل دربوشي تابه کي⁹⁴ شاه شاهان
 رتبه د عشق به درشي تابه کي⁹⁵ خس و خاشاک
 هغه (مي) بختورده چي دى تېر تر نام و ننگ شي
 محکمه شريعت وي پخپل دين کښي وي چالاک
 د عشق مثال غمى ده دوه جهان قيمت نه دى
 فرض (يې) پتېده دي چي له تانه شي بېباک

⁹⁴ کي = کړي

⁹⁵ کي = کړي

دملا اميرديوان

گوره هرزارع چي تخم خرڼه که په مخکه
حرام باندي خرمن دئ هم ثمر و هم خوراک
حال داليا و گذشته و وپسه داشان و
په درون کښې جوش خروش و دهیچانه و ادراک
خامان هغه کسان دي چي ظاهر جوش و خروش وي
نه وي دی تېر شوی ترننه سره افلاک
روح دده محبوس وي په ناسوت په ملکوت کښي
ذيقه يې سينه وي غريب گرزي گريوان چاک
خپل نفس ورته وایي تر تانسته (هيڅ) ذا کربل
که دی په دا غلط شوتلخ يې کئ شیرين باغ ناک
بسکه (ملا اميره) څه ويل دي ترخوله خېږي
فقيران دز مـانې دي مبتلا څه ورته شاک

من وعـنـد کتاب ورک دهغه چاشي
چي د عشق دودونې⁹⁶ برشي تر د اووه سماک
درې ذکره په حديث کښي بيان شوي که خبر يې
يومي لساني دويـم قلبي دريم روحي ثناک
لساني مي لقلقه ده قلبي ذکر و سوسه ده
روحي مشاهـده ده در سول په قول پاک
فرحت دروحي ډېر دئ که پـرو رغي سالک
پـر (ملا امير) چي راغي همېشه ده فرحناک

هر مريد دي خپل شيخ بـولي پير کامل
تابـه کاندې و مقصود تـه پير و اصل
سست يقين که مـريدې د واصل و که

⁹⁶ دودونې = دودونه ئې (لوگي ئې)

دملا اميرديوان

دی به پاته معرا⁹⁷ شي بي حاصل
 اول شرط دمريدي مي خپل يقين ده
 که شرط ترک شي مشروط پاته شي عاطل
 پرنواقص که کامل يقين خووک وکه
 ستاد پاره به ناقص پيرشي کامل
 هر مريددي و خپل شيخ ته تسليم کاندې
 په دغه تسليم به شي بالغ عاقل
 جماعت ورد وظيفه پرخان لازم کړه
 تقوا خووی کړه دگناه نه شي عامل
 دسلوک بيان مي کړي په پښتودئ
 (ملا اميره) فرق کوه دحق باطل

رانبکاره شوداشنای حسن جميل
 محسنات ددنيا شوه خوار و ذليل
 بنيايستي ددواړو کونو سرکوزي که
 چي بي وليد زما ديار حسن اصيل
 په کامل صفت موصوف زما دلبرده
 خووک به نه وکي⁹⁸ سيالي کثير قليل
 ترچشمانومي خوناب ستاله فراقه
 نه پوهېږم چي قصير شي که طويل
 په طلب دخپل جانان يم سرگردانه
 پرې بي نه ږدم که غرق شم په رودنيل
 سرو مال زما فديه ترخپل جانان ده
 (ملا اميره) صادق شه مه کړه تعطيل

⁹⁷ معرا: لوڅ لپړ

⁹⁸ وکي = وکړي

دملا اميرديوان

ستا ووصل ته حيران ده زمادل
 شين توتي دگلستان ده زمادل
 له فلکله سنگ رېزي راباندي اورې
 سرگردانه پرزمين هم پراسمان ده زمادل⁹⁹
 خوب خندا راخخه ورک ديارپه مينه
 خودبه ژاري په طلب دخپل جانان ده زمادل
 پرعاشق دمعشوق کله دلسوزي شي
 دلسوزۍ مهرباني ته نگران ده زمادل
 غم د عشق راخخه هېرکړه نورغمونه
 ستاله غمه سرگردان هم نالان ده زمادل
 دظاهردنمن که زرتوري په لاس وي
 هيڅ باک نشته په عذاب له نفس شيطان ده زمادل
 بندي کړي دي دهجرپه زندان يم
 متنفرله اختلاطه دانسان ده زمادل
 ځان ملبوس دې ننگيه په لباس کړه
 (ملا اميره) له جهان خخه ترسان ده زمادل

دساقی له برکته ملک گلزاروینم
 پسرگلانو د بلبلو چوڼهاروینم
 زه بلبل ستادگلشن یوم بل گلشن څه کوم
 خزان نشته ستاگلشن همېش بهاروینم
 هرگلشن لره خزان شته له فلکه
 په امان زه ستاگلشن له هراضراروینم
 عاشقان مي بلبان دیار دباغ دي
 ساکنان (مي) عاشقان زاغان فراروینم

⁹⁹ تردې نيم بيتي وروسته دوهم نيم بيتي څلورڅپې زيات دي.

د ملا امیر دیوان

نـو شته مي پر محفوظ دفتر د عشق ده
تسلسل د عاشقان واريه واريڼم
مو منانو موني په عشق پيدا کړه
په عقبایي لویه گټه د دیدار وینم
له دیدار څخه محروم ټول کافران دي
عشق بې نشته دوی مقهوره د قهار وینم
بښه شیرین بیان د عشق ده (ملا امیر)
راشه وخت کوته دئ اوس تلوار وینم

خدای را کړی پاکیزه دین د اسلام
دغه رحم درحمان ده لوی انعام
جماعت مي طریقه د پاک رسول ده
خبردار شه لمونځ ونه کړې بې امام
تارکان د جماعت به شرمندې وي
په عقبابښه مختورن وي هم بدنام
تل درود واسـ تغفار وایـ په ژبه
شفاعت به دي روزي شي د نبي خیر الانام
توکل تقوا همېش پرځان لازم کړه
د بښمن بند کړه د خضوع په محکم دام
بیامنقاد د خپل پادشاه شه که دانایي
محکومي ته همېشه کړه د حکام
(ملا امیر) غریب دوعا گوی دهر مومن ده
خصوصاً د خپل پادشاه هر صبح وشام

د یار دیدلره ورځم بې پروبال یم
له دیدنه بې شرمېږم بې جمال یم

دملا اميرديوان

زه غلام يـم بېکاره ديار په کار کښي
 کم همته بد هنره بد خصال يم
 بندگي دي قبلوم پر دوه چشمانو
 ياره ته مي کړه قبول زه ډېر مـلال يم
 رقيبانو سرگردان کړم په عالم کښي
 ستاد ربار لـره درځـم بند په جنجال يم
 درقيب له هـمراهـي مي سل توبې دي
 نادیده يار مين کړي پر شرين خال يم
 کيمياگر (دي) دکيميا په طلب گري
 ديار وصل زمـا کيميا په قيل وقال يم
 عاشقان کيمياگران طلب ديار کړي
 که غافل شوم له طلبه بد فعال يم
 دتغير تبديـل لار نشته زمـا ويار ته
 په طلب بـي دوصلت و دوصلال يم
 حيران پر مه وځان (ته) و جهان ته
 ولي ورک ځان و جهان شوي کمال يم
 زه منکر له بندگي دنفس شيطان يم
 (ملا امير محمد) بننده دذوالجلال يم

په ظاهر غريب ملا باطن ملنگ يم
 په اسم ذات سره خوشبويه تر لونگ يم
 لوی اقليم د مومن زړه ده بې پايانه
 وربې¹⁰⁰ نه کړم له غماز سره په جنگ يم
 که لښکر د دښمن ډېر ده هيڅ باک نشته
 پنځه غشي مي په لاس ناست پر پلنگ يم

100 وربې = ورپه بې

د ملا امير ديوان

پنځه غشي مي پنځه فـرض لمونځونه
 که ماتينگ کـړه زه ولاړ ديار پرننگ يم
 ديارننگ مي جـماعت د پاک رسول ده
 مومنان بـې¹⁰¹ تينگ و و زه ناصح لنگ يم
 پاک مسجد مي ده پالنگ موږ باندې ناست يو
 پرې بې نه ږدم که هرڅوپه صورت خورنگ يم
 که وصال له ياره غـواړې لار دغه ده
 که مي تينگه کـړه دالار بادشاه اورنگ يم
 افضل کړي خدای زموږ دين ترکل اديانو
 که عامل د شريعت شـوم زه خوشرنگ يم
 ستاد عشق له زخمه سور لکه سورگل يم
 عاشقان دي واړه سـره ، نه چي زه رنگ يم
 دو صال طلب لازم پـرمـما غريب ده
 دهجران په اوردي سوي خـوار پتنگ يم
 هـمراهي د بې دينانو په کار نه ده
 بهتر د اچي له بې دينو څخه پر خنک يم
 که رويت مي په نصيب ستاله جمال شي
 خوړند سـربه همېشه لکه متنگ¹⁰² يم
 د سراج الملت والدين بـه دبدبه ده
 (ملا امير) دده دو عاگوي نه د پرننگ يم

کباب کـړی دئ زما زړه اوږد هجران
 دغه اوړه هـجران ديار غواړم تاوان
 په عـوض کښي وصال غـواړمه جانانه

¹⁰¹ بې = به بې

¹⁰² متنگ : کمند ته وايي (ظفر اللغات) او کمند دلومي په معنا دلته له بيت سره سرلگوي.

دملا اميرديوان

که وصال معاوضه شي نشته زيان
 معشوقه له عاشقانو حجاب نه شي
 دا ادب ده د عاشق معشوق ترميان
 که عاشق لره سل روح د خان پيداشي
 همگي به کي¹⁰³ فديده ترخپل جانان
 پسه دنيا کښي يې بل حب و مقصودنه وي
 کل مقصود يې وي دلبر، ژاري حيران
 هغه خوک چي پسه نظر د معشوق نیک شي
 بيا يې سپور کاندې د عشق پر آس دوان
 د دنيا نام ننگ واره ځني هېرشي
 پروانه کړي د دنيا په سودو زيان
 کل همت يې وي مصروف ديار په حب کښي
 بل حب نه کړي صادقان دي عاشقان
 پسه بيان د عشق شيرين مي روح و جان شو
 (ملا اميره) درپاشه پرسپين ميدان

ستاله غمه راته اوردئ کل زمين
 بې مثال ده زماد لبر مخ بې رنگين
 محبت زما و سويله ده و وصال ته
 رقيبانه و راته کړي دئ کمين
 بل اسباب د عاشق نشته بې له عشقه
 د عشق اور په و سوغې رقيب لعين
 بې تکليفه هېڅ قاصد مقصودنه مومي
 سرگردان دي قاصدان په زړه غمگين
 اومي غوښي چي په دېگ کښي جوش ونه که

103 کي = کړي

دملا اميرديوان

وېې نه خوړي که غني وي که مسکين
چي پخته د عشق په اور کښي عاشق نه شي
حساب نه ده په رتبه دکاملين
د خامانو خامکاري سوزو وگدا زده
تل به ژاري دی بعید وي له تمکين
په بيان د (ملا امير) هغه پوهېږي
چي سالک وي پخته کار زړه يې وي سپين

په تناب د زلفو بند یم د جانان
نه خلاصېږم که بنډمه دوه جهان
هیڅ مي وېره له رقیبه غماز نه شي
پر خوان وینمه پیره د تور زلفان
شش طر فیهوضات د جانان اوري
خالي نه ده هیڅ آفاق زمین اسمان
عاشقان همېش په غم کښي خوشحالي که
وصال غواړي پروا، نه کړي په هجران
که نن گوري تورو سپين ديار په خط کي
ته عامل شل شه همېشه گرز ترسان
نه حسب نه به نسب د چاپه کار شي
چي حاضر شي د محشر په لوی میدان
خوشحالي د نیک عمل ده ونيکانو
بد عمل به غمگیني شي دعصيان
که رضاد جانان غواړي رضا پرېږده
که جانان له تارضا شوڅه په کار حورو غلمان¹⁰⁴
درضادي طلبگارزه خو اړبنده یم

¹⁰⁴ د انیم بیټی ترنور وڅلورڅپې اوږد دی.

دملا اميرديوان

(ملا امير) ده گناه کار غواړي غفران

چي خالق تخليق وکړئ¹⁰⁵ ز مـــــاد ژوندون
 بيا عاشق يې پر ځان کړم راغی بېلتون
 په خپل عشق ســـــره طالب زه دو صال شوم
 شب وروزي م سرگـــــردان په جگر خون
 نه پوهېږم ز مـــــاپه باب قلم څه کنبلي
 چي يو غـــــم وي نوشته که پـــــه زرگون
 که مي ورکه خـــــوب خندا شوه ستاله حبه
 پـــــه کار نـــــه دي د دنيا پر نعمتون
 نـــــور غـــــمونه راڅخه هېر ديار غموکړه
 يار نيولی دئ له مـــــخ ســـــل حجابون
 محرمات شېهناک شـــــوه سل حجابه
 له مذکـــــوره تقـــــوا کاندې صالحون
 په نصيب د عـــــاشقانـــــو عجز و نياز ده
 ديار حـــــب د عـــــاشقانـــــو د ژوندون
 تل مشغول ديار پـــــه وصل صادقان دي
 سمندر غـــــوندي ساکن اور يې مسکون
 تمام صورت مي ستاد عشق په اور کباب شو
 (ملا اميره) تالـــــه اورد عشق صابون

معشوقـــــان د عـــــاشقانـــــو قاتلان
 بې تقصيره ځني يـــــوسي دل و جان
 په عالم کنبې سرگـــــردان گريان وي
 بيا يې قـــــوت وي د زړه وينه دخپل ځان

¹⁰⁵ وکړئ = وکړئ

دملا اميرديوان

خني ورک صبر و سکون ديار په مينه
 همپشه يې اوښکي ځي تر دوه چشمان
 بې غمي شي پر حرامه په دنيا کښي
 دفراق او ښکوتر ځان وگرېوان
 دوه جـهانه ځني هېر شي بې دلـبره
 سرو مال کـري صدقه تر خپل جانان
 په کـوڅه ديار ولاړې نام و ننگ وي
 مـرتبه يې وي بلنده تـراسمان
 په اول کښي محبت بيا گـمنامي ده
 (ملا اميره) گـمنام شه که يې پوهان

له هـجرانه همپش ژاړم پـه نارو
 ديار ديد پر مـاشيرين، تر قند مسرو
 درقيب پـه محبوسۍ به هيڅ بندنه شم
 زه محبوس يـم دخپل يار په زولنو
 چي يې تـوري زلفي بيا پر مخ خپرې کړې
 عاشقان سينه سوزان په اند پښنو
 رقيب يې راتـه کښېنول په څنگ کښي
 اوس مي ولي په تـکړو¹⁰⁶ په سنگ رېزو
 بـدبختي درقيب داوه لـه اوله
 چي يې ذات دده پيدا کـړله او رو
 بيا يې وکـړ تکبر پـه سجده کښي
 په کار نـه شـو عبادت د ډېر کلو
 رقيب يې دښـمنان د پاک ايمان دي
 (ملا امير محمد) ځـغله په گامو

¹⁰⁶ کټ مټ وليکل سو

د ملا اميرديوان

خال دي ايښی دئ پــــه ميان کښي دابرو
نن مجنون غوندي عــــذاب کړمه ليلو
ودربارته دي ملنگ پــــردوهه ناست يم
ولاړبه نه شــــم مگرديدراکړې خيالو
منتظردي دديــــدن لکه بلبل يــــم
خوبه گــــرزمه محرومــــه له کتو
ياره جــــوره شکوفه پــــه زمستان کړه
اوکه نه وي جان د مــــاغ مي کړه خوشبو
جــــدايي ديارترخه وصال شيرينه ده
که يــــوخله وصال کاندي نن پېرزو
عاشقان دي شــــهبازان ديارپه مينه
سرگــــردان دي پرزمين پرلــــوويو غرو
ربه روی ستاد د وستانــــوممي دروړی
عاشقان کــــړه منورپه انوارو
ستاد عــــفو مقام پت له هــــره چاده
(ملا اميره) عــــفو غواړه په زارو¹⁰⁷

ز مــــاپه زړه يارد عشق اورولگاوو¹⁰⁸
بيايي روح راخه يووړ غم بې نورولگاوو
خوشحالي د زندگۍ را پوري غم شوه
غم بې دروندده هجران زور پرما پورولگاوو
د نفس باغ مي ســــتاد عشق په اورايره شو

¹⁰⁷ په مقطع کي لږ څه تصرف سوی دئ. په اصل کي داسي وه:

ستاد عفو مقام پت له هره چاده زما دلبره

ملا اميره عفو غواړه په چاوپه زارو

¹⁰⁸ شاعر (ولگاوو) دخپلي لهجې سره سم کښلی دئ او سنی لیکدود يې (ولگاوه) دئ.

دملا اميرديوان

یک بینۍ یکجهتی بیا پرما زروولگا و
مچوف زړگی می ډک په سل فکرو و
د توحید په نور شو ډک عجب یې شور و لگا و
رقيبان حیران ولاړ زما و حال ته
د توحید نور می پیره په رقیب او رو لگا و
دمعشوق په طلب ستړي عاشقان ده
دملا امیر) می په طلب سرخیل گورو لگا و

راشئ مـوـمنانو دخپل رب ثنا گو یی کوو
محکمہ پرخیل دین شو بادشاه ته دوعا گو یی کوو
راغلی اروسان دي دوی وموړو ته حیران دي¹⁰⁹
غیرت د دین به وکړو موړبه هم پهلوانی کوو
حیات دي زموړ بادشاه وي کل اسباب برابر وینم
قتل به کفار کړو موړ پردوی شمشیر بازی کوو
پر خلافت د چار یار دي محکم زموړ بادشاه وي
مغلوب دي کافران شي چي پردوی موړ غالی کوو
بد بخته کافران دي نا امید له قرآن دي
فتح به خدای را کړي د قرآن موړ پیروي کوو
انگریز که اروسان دي زموړ جنگ خنځه ترسان دي
مومنان ټول شیران دي اوس پردوی به چا بکي کوو
ترسان می اروسان دي دلاوره مومنان دي
غازیان منتظران دي موړو دوی ته کار سازی کوو

¹⁰⁹ دامیر حبیب الله خان په وخت کي افغانستان ته دروسانودراتگ خبره له تاریخي مدار کوسره سمه نه خپړي. دشاعر مراد به یاپه سیمه کي دبلشویکي نفوذ دخپريدو خطروي اودی به یې دروس دتجاوز په نامه تعبیروي او یابه نو پردرد باندې دروسانو پوځي تېري ته اشاره وي. دغه واقع دغازي امان الله خان د پاچهۍ په اووم کال پېښه سوې ده (۲۷ قوس ۱۳۰۴ ش) او په دې ډول نو تر دغه کاله پوري دشاعر ژوند هم یقیني کېدلای سي؟

دملا اميرديوان

کفار که هر خوډ بردی د دین عقل بی هېر دی
 بی جنگه بی نه پرېږدو د خپل دین موږ غاوري کوو
 قاتلان که مقتولان شو که پاته پر میدان شو
 سودمنده مومنان دي (ملا امیره) مو عظمي کوو

تريوسف ډېر بڼا ایسته زمـ موږ پیغمبرو
 ستاره ورته عاجـ ز شمس و قـ مرو
 غلبه دنـ وریې تېره تـ هر چاوه
 په خـ و بانو کښي څرگند لکه زیر لـ مرو
 د و حدت له باغـ درخته رانېکاره شوه
 نه بی مـ ثل پـ رزمین لکه نښترو
 د کـ مال پـ مېوه پره دغه درخته
 مـ و مـ نومي نوش کـ پـ ئ ښه ثـ مرو
 شا کـ ران د دې مېوې به سربلندوي
 تورزا غـ ان له دې مېوې خـ خه کورکرو
 مومنان دي خدای غافل په دین کښي نه کړي
 غـ افلان لـ خپله دینه گاو و خـ رو
 د طاعت بارچي بابا آدم پـ به شا کـ
 مـ و مـ نان بی¹¹⁰ قبلوي بارد پـ درو
 مـ و مـ ني ده نیکنامي د عـ قبا گته
 مـ و مـ نا نو ټینگه کـ پـ ه که مي ضررو
 د نبي پـ ر دین ثابت شـ ه (ملا امیره)
 سپی رقیب ثابت نه شـ و لوی خطرو

ته آئینه دشـ ر عـ نسـ ه¹¹¹ و خپل مخ ته¹¹²

¹¹⁰ بی = به بی

د ملا امیر دیوان

ستا عیبونه به ښکاره شي ته نیکبخته که بدبخته
 ښه طاعت و بندگي د پاک الله کړه
 له ریا څخه ځان ساته ، نفس بدبخته
 سره اوړونه دي په لاس د دښمنانو
 ستا طاعت و سړو مال سوځي یک لخته
 ستا په ښهر کښي ښه کوټه په دولت¹¹³ ډکه
 بېغم نه شي دښمن ستاده په زړه سخته
 که ولاړ پخپل کوټه وي ترسهاره
 اوس بادشاه يې گویا ناست يې پر خپل تخته
 د تقوا تبغ په لاس ونیسه محکمه
 درایله به کي¹¹⁴ دښمن ستا تخت و بخته
 سرگردانه له خپل نفسه ډېر عالم ده
 (ملا امیره) جهادي شه مې پرېږده گرم ويخ ته

د دنیا که جستجوی پرداجهان که¹¹⁵
 که خدای هېروي آخرت لره تاوان که
 پر ججهان باندي ژړا دیار له حبه
 د اژړا محبت دخدای دوستان که
 چي د عشق په تبغ يې غوڅ د زړگي سرشي
 د فراق په اوبښکو تر ځان وگرېوان که
 د صادق عاشق ژړا ده پخپل ځان کښي
 که مخلوق ته شي ظاهر د ځان نقصان که

¹¹¹ نسه = نیسه

¹¹² دا غزل په اصل کي د (ت) په ردیف کي . ماد (ه) ردیف ته را نقل کړه .

¹¹³ دولت دلته د دنیا په معنا راغلی دی .

¹¹⁴ کي = کړي

¹¹⁵ که = کا

دملا اميرديوان

دين دنيا سره ضد دين (دي) هيڅ شک نشته
 په يوه ځای او راوبه کله مکان که
 د ادنيا که پخپل فکـر گلستان کړي
 عاقبت به يې خراب د مرگ خزان که
 منزله د عشق د نفس له څووی خصلته
 دامشکل ده چي ديدنه څوک به چشمان که
 جاهلان نو په دنيا دين بدل کړي
 د دنيا هر پرېده نه که دين نسيان که
 که دانايي پـر خپل سرنيسه لاسونه
 وجاهل ته نصيحت پر عالمان که
 ناصحان که نصيحت د دين بيان کړي
 (ملا امير) به يې قبول پر دل و جان که

محبت د خداي دوستان به خداي نه که
 په يوه زړه کښي به دوه محبت ځای نه که
 په ظاهر وړي له عالم باطن له حقه
 مشاهده يې له خدايه بل رای نه که
 چي توانگر د قناعت په خزانه شي
 هيڅ کـذـر به د غنيانو په سـراي نه که
 احتياجي به خـپله ربه د بل نه که
 روح و جان به بهي له خدايه فداي نه که
 عاشقان دي طالبان ديار د وصل
 که واصل شي و معشوق ته وای وای نه که
 په کوڅه کښي د معشوق حيران ولاړ وي
 خوښ خرم وي په حيرت کښي هم تلای نه که
 حال و قـال دي موافق شه (ملا اميره)

دملا اميرديوان

سالکان دي خداي خودبين خودنمای نه که

جام دمی پیاپی نوش کره ما په ذوقونه
 زړه مي سوري لکه نی پــــه نغمو او اzone
 یارزمـا بي وفا پــــه جفائی عالمه
 نقصان کل زمـاخپل دگـنانه دریا بونه
 یارمي گل زه بلبل پــــه ژراپسي مـرمه
 دبلبل سینه تل تـرختلي خـارونه
 دلبري دلـجووي رهبري دي غـوارمه
 که ما خلاص په اخلاص کـرې دغم له بارونه
 ما غریب کـره بعید له شیطانه شـدید
 بد لـوي سودايي پــــه دنيا جنتونه
 ما مريد کـره قـریب دگلشن عندليب
 ستا حبیب سـتا محیب پرنـبندم سرما لونه
 ښه جلال ښه جـمال شين دي خال ده صنمه
 په ظهور دي خـراب د کفارو ملکونه
 ستا نظر شوـو خنجرپه مجروح مي ځگر
 سپين دي غـاښ و انوارپه روښان اسمانونه
 ستا صديق ستا رفيق تر هـمه و شفيق
 یار غـار د سـردار د هجرت په مز لونه
 پتـولـو خو بان افضلين مي جانان¹¹⁶
 بهـتري مـهـتري په آیات حدیثونه
 ستا ابلـق ترفـرق و تـبرشوی مطلق
 ناز بردار ، راز کـردار ترجمله حجابونه

¹¹⁶ دانیم بیټی په لږ تصرف را نقل سوی دی. په اصل کې داسې و:
 پتولو خوبان پرماگران افضلین مي جانان

دملا اميرديوان

دایان شـوعیان د(امیر) پـه زبان
خـوش لسان درفشان دجانان صفتونه

د عشق اورمي پـر زړگي وکړه پوښتنه
زما پر حال په چابکي وکړه پوښتنه
شپږد اغـونه عشق را کړي پرسینه دي
د ازخـمونه دمـرگي وکړه پوښتنه
ورنـځـورتـه که دوا د دیدن ورکړي
زما دوا ده پر هېزي وکړه پوښتنه
بیکاره غلام دیار یـم ورته ژاړم
نن د غلام پر بېکاري وکړه پوښتنه
هیڅ حاجت زما په کار و خدمت نشته
زما ژړا یار خوښوي وکړه پوښتنه
در قیـب د لاسه ډېر پـه زړه غـمجن یم
نن زما پر غمگیني وکړه پوښتنه
عشق جـهـاز شو گډ یې کړم په محبت کښي
ته مـهـربان شه پر غرقـي وکړه پوښتنه
(ملا امیر) پـه سپینه ږیره تل ژړا کړي
راشه زما پر غریبي وکړه پوښتنه

الماسي خنجر پـه لاس زما د دلبرده
عاشقان پـه قتلوي دایې هنرده
چي په برخه یې خـواري د سوز گداز شي
خـود به ژاړي چي زخمـي یې د زړه سرده
هـغـه څوک چي وي بېغم دیار له فکـره
سـر ی نه ده پـه مثال د گاو خـرده

دملا اميرديوان

دمحبت په اوربې سـوـى په كلونو
 چي وصال راباندي راغى نن اخترده
 غلامي مي په اخلاص دكامل وكړه
 اوس ماډون شوم دكامل هـلـ هـي نظرده
 وخادم ته دمـ خـدوم فيض رسېږي
 هيڅ شك نشته درـسـول دخولې خبرده
 عاشقان (بې) وديدن ته هـو سـېږي
 ځني پاتـه نام و تنگ و سـيـم وزرده
 صادقان ديارپـه مينه هـغه څوك دي
 چي پـه لاس (بې) همېشه د عشق دفترده
 عامـلان د شريعت مي فايضين دي
 پاك الله ځني راضي هـم پيغمبرده
 عاشقان ترسرومـال ويارته تېردي
 چي ليدلى بې جانـان په خپل بصرده
 ديارميني توركـودى كړم په جهان كښي
 خاكساري مي جـوړه كړې پر خپل سرده
 گمنامي لـوـيه رتبه ده (ملا اميره)¹¹⁷
 اختلاط دزـمـانې ډېر شـو وروشرده

كه وصال داشنای غـوـاړې روغ دغه ده
 بيا څه نه شي دمـرگي سخته ناره ده
 نن دي وارده چي راكـب پـر خپل مركب بې
 له مـرگـبه كه شيوه شوې توره شپه ده
 په تياره كښي څـوك رسېږي ومقصود ته ؟
 لـوـى مثال دئ نيكي واخـله لارښكاره ده

¹¹⁷ اصل: گمنامي لويه رتبه ده ملا اميره فقيره.

دملا اميرديوان

کـمبختان مي غـافلان ديار له ذکره
لـغزیده وي وخيل نفس ته مسخره ده
پـر هـمت دزاهدانوا فرين شه
نفس شيطان بي پـه عذاب بنه تماشه ده
پيروي دپاک قرآن موپه نصيب کړي
چي همبش زموږ په خو له ورد وظيفه ده
په نصيب مو شفاعت دپاک رسول کړي
پاک سبحان بي کي¹¹⁸ خوشحال کړي وعده ده
له دې خپلي بـد بختي خخه په عذاب يم
گيله نشته پر هر چا مي توره شپه ده
هر عاشق شيرين گفتم شيرين زبانه
(ملا امير) مي درپاشي ډکي¹¹⁹ سـينه ده

هغه څوک چي صادقـان وي ستاپه مينه
محبت بي¹²⁰ همبشه پر خپل يار وینه
اول حال دسالك دادئ اي دروېشه
چي پـه حـب کي دخپل شيخ به فناه شينه
حقيقت دحب بي هلته ظـاهـر پرې
چي دپاک رسول په شرعه عمل وینه
دويم حال دصادق داده په محبت کښي
چي دپاک نبي پـه حـب کښي فنا وینه
دريم حال فنا فی الله بـولي طالـبه
بي له ياره مـا سـوا کـل ترک وهينه

118 بي کي = به بي کړي

119 ډکې = ډکه بي

120 بي = به بي

دملا اميرديوان

هغه عشق نه دئ بل څه دئ دروغ وايي
چي خالي به له دې درو جو څوک وینه
هرچي لار د شريعت يې وي پرې ايښې
رهبر دده شيطان اور تي¹²¹ څکي وینه
که باور دي پسه آيات و حديث کپري
ملحد ي پسه طريقت کښي ډېره وینه
هغه څوک چي مستقيم پر شريعت شوه
پسه سپين مخ به آخرت لره ورځينه
خدا يه عشق مي برابر پر شريعت کړي
چي مقام د موحدي مي روزي شينه
(ملا امير) غريب صادق کړي ستا په مينه
امان را کړي په توحيد کښي له لعينه

ستاد هجران په اور و سوي ارامي غواړمه¹²²
زړه مي زخمي دا ستاله لاسه دوايي غواړمه
دوايي وصل د جانان گنج نوري غواړمه
زه خوار مسکين یم بې تسکين زه دلجو يي غواړمه
ستاد محبت په درياب غرق صدف دري غواړمه
زه غواص تېر (يم) تر خپل سر اجرت قوي غواړمه
له دواړو کونويم بېغم روښن دلي غواړمه
له پخته گانومي حساب کړي گمنامي غواړمه
سيرو سلوک را باندې تېر شو مقبولي غواړمه
نفس و شيطان مي دښمنان ستامهر باني غواړمه
زما مشرب د نقش بند پير مجددي غواړمه

¹²¹ اور تي = اور ته يې

¹²² دې غزل ته پر سر کښلي دي: مناجات فقير ملا امير محمد

دملا اميرديوان

تاچند به ســـــوزيمه نور محمدي غواړمه
 در عشق تو سوختيم در و صلت رهنمايي غواړمه
 عمرم عبث گذشت در طاعت عمر ثاني غواړمه
 پيرمي اولاد د عـــــمر يار پير قريشي غواړمه
 (ملا امير) خوار يې دامنگير زې¹²³ غلامي غواړمه

په خو بـانـو کـښي کلانه راشه راشه
 ز مـا د زړه محبه گـرـانه راشه راشه
 پيروي دي قبلـــــوم پـر د و و چـشـمانو
 ته يې نور ز مـــــا د چـشـمانه راشه راشه
 ز ما د پير نـــــور به رهبر شي ستا تر نوره
 ستانور به شي رهبره تر سبـحـانه راشه راشه¹²⁴
 (دا) ستانـــــور ده و سيله ز ما وصال ته
 تـــــه همبش پـــــرخيل رب گرانه راشه
 مـــــحبت ديارا فضل تـــــردوه جهانه
 ته يې ز مـــــا د زړه ارمـــــانه راشه راشه
 په کامل صفت موصوف تـــــر کل عالم يې
 باطن نـــــور ظاهـــــر انسانه راشه راشه
 ستا امت هـــــمبشه فـــــخر په تا کاندې
 تـــــه ســـــر داريې دنيا نه راشه راشه
 ډېر دي قـــــدر هم حرمت پر خيل خالق ده
 کـــــامل ميره د خو بانه راشه راشه
 کمينه امتي ســـــتايم پاک رســـــوله
 زه (امير محمد) ســـــتا د غلامانه راشه راشه

¹²³ زې = زه يې

¹²⁴ دغه بيت درې ځيې زيات دئ. (هوتک)

د ملا امیر دیوان

عشق سړسري نه ده چې له سره دي بدرشي
 محبت عارضي نه ده چې له زړه څخه بدرشي
 بيان د عشق کومه و سالک ته يې بنيمه
 مشتق له عشقيه دئ چې پيچان پر بل شجر شي
 عشقيه مي هغه شی ده چې غالب شي پر گياه
 ذات د گياه ورک شي عشقيه مي پراخه شي
 مثال د مومن داده که انصاف لري منصفه
 که عشق باندې غالب شي تر گياه (بې) حال بتر شي
 عشق ده په دوه قسمه ته يې زده کړه اې سالک
 يومي رحمني بل شيطاني که دي باور شي
 شيطاني هغه ته وايي چې نقصان د شريعت وي
 ناري تجلې ويني په غلط مي گاو و خر شي
 رحمني هغه ته وايي چې پر شرع مستقيم وي
 شوارق به دانوار فيوضات باندې مطر شي
 تمیز د دې دوو گران دئ د خطر ځای يې دغه ده
 سالم به ترتېرېري هغه څوک چې بختور شي
 زه (ملا امير) فقير يم په بيتو کوم بيانونه
 محتاج زه دو عالم که پر ماد خداي نظر شي

بد بخته زمانه شو له طاعته غافلان دي
 ودين ته يې شا کړې په دنيا پسې روان دي
 بيدار شئ مومنان لوی سفر لرئ په مخه
 نکير منکر به در شي سوال جواب يې په ايمان دي
 کامل که دي ايمان و هيڅ دي وېره خطر نشته

¹²⁵ عشق پيچان يوراز گياه ده، چې پر نورو گلانو راتا وېري.

دملا اميرديوان

راووزه ونيکۍ ته بد عمل دي دځان زيان دي
 فهم وکه (اي) مومنه عاقبت دادنيا پاته
 محصل دهرچا مرگ دي ځني پاته يتيمان دي
 سپين زړه دي تورېري گناهونه دي ډېرېري
 صيقل (بي) اسم ذات ده شريعت که پراوراندې
 پنځه روځي ژوندون دي عاقبت به روانېرو
 زاړه (ملا اميره) نفس شيطان دي دبنمنان دي

¹²⁶ يوه درخته يې نهال کړه په قدرت کښي
 خلوربناخ (بي) ورپيدا کړه په زينت کښي
 هر (يو) بناخ له گوناگون مېوې څخه پرده
 زاغان ځني محروم بلبان گله په وصلت کښي
 بلبان چي همېشه پرگل مين ملامت نه دي
 معطريې دل وچــان په حقيقت کښي
 چي بلبل غــوندي صادق په مينه نه شي
 دامشکل ده چي به گــل شي په جنت کښي
 ساکنان دهغي درختي هغه څوک دي
 چي ترسرو ترمال تېرشي په محبت کښي
 مــثال ددرختي ذات دپاک حبيب ده
 چاياران يې خلــوربناخه په قربت کښي
 بلبان مي عــاشقان دخداي دوستان دي
 رب ورکړې خــوشحالي په آخرت کښي
 زاغان مي کافــران منکرالحق دي
 محرومي شــوله ورپېښه په خلقت کښي
 پــه اول کښي مي ابيات مغلــق ويلي

¹²⁶ داغزل په اصل کي د (نښ) په ردیف کي وه.

دملا امیر دیوان

په آخريې معنی گوره په وضحت¹²⁷ کښي
 ربه سرو مال قـربان زما تر نبي کړې
 (ملا امير) غريب غلام تل په خدمت کښي
 عاشقان ديار جـفا پرو فـابولي
 (ملا امير) فقير مغموم ده په هجرت کښي

د خپل اشنای ديدن له تلمه په تلوار...
 زه خبر نه وم چي په مخه رقيبـان راځي
 ديار دغم گـردو غبار زما پر ځان راځي
 ديار له عشقه مي خـوناب نن تر چشمان راځي
 (را) ميسريه وصال نه شي بې ژړا عالمه
 د فراق اوښکي مي بهېږي پر گربوان راځي
 دا دنيا که همگي گل وگلـزار شي
 عـاقبت به شي فـنا دمرگ خزان راځي
 څه دغم ژوندون يې زما په قسمت را کړ
 بې له ياره د عشق دود مي تـردهان راځي
 زما په اوښکـو هېڅ اثر پر جانان نه شي
 زما پر حال نن په ژړا زمين اسمان راځي
 سرگـردان وپايدوان پـردا دنيا يمه
 ترک به نه کړم ستا طلب که هر خـوږيان راځي
 د جنت تـر گلـو زياتي تـماشه ده
 چي مستغرق شم ديار فيض لکه باران راځي
 که وفانه کړې نن دژوند رـمق باقي ده
 او که نه وي (ملا امير) غـريب گريان راځي

¹²⁷ وضحت = وضاحت ، څرگندتيا

دملاميرديوان

ستا جـ فاده همېشه مـ اژ پوي
رقيبـان پـه نصيحت مـا خندوي
زه حيران يـم چي ژړا کـم که خندا کـم
نه پـوهېږم چي يارز مـا څه خوښوي
د جـرس له حـاله حال زما معلوم شو
تـرخندا ز مـا ژړا يـا ر قبلوي
داد نـياد ژړا ځـا ي چي بېغـم نه شـې
ستا ژړا لـره اجـرت يار در کوي
دا جـرت حساب مي خپـله زندگي ده
عـاقبت د صـورت حجاب پاره کوي
دمحـشـر پـه روځ بـه نـيک و بد نـيکاره شي
دانا يـان مي نـيک پـه بد نه بدلوي
آئـينه د زړه صفا کـړه له هـر زنگه
(ملا اميره) خدای رحـمان ده رحم کوي

عـاشقان دي بيماران پـه زړه زخمي
د ديدن زکات غـواړي پـه مسکيني
هيڅ حـاجت يې د دنيا په چاره نه وي
نه پـه کاريې وي جنت غلمان حوري
د خپل يار ديدن يې خـوښ تر دوه جهان وي
قاسم کـړی بـنه قسمت دئ ازلي
د توحيد د باغ مي هـر عـاشق بلبل ده
ودې باغ تـه بل مـرغه لار نه لري
د گـلانـوسـيل بي بـهاره نشته
د ديدار روځ لـوی بـهاره کـاملي
په نصيب دي بـنه ديدار په لـوی بهار شه

د ملا امیر دیوان

(ملا امیره) جنت پرېږده د دیار شه محبتي¹²⁸

**

*

*

*

*

¹²⁸ تردې غزلي وروسته دنسخې په پای کې د (زما مقصود) رکاب راغلی دی خو نسخه پرمه دې ځای نیمگړې ده اوزه نه پوهېږم چې څو پانې به یې لوبدلې وي (م. هوتک).

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library